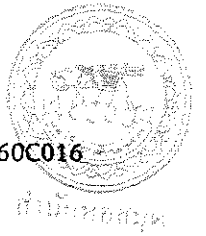

วิทยาลัยนานาชาติ

สัญญาเลขที่ R2560C016

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ชื่อโครงการ

การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
A Comparative Study of Non-native Japanese Learners' and Lecturers' Beliefs in
Japanese Reading

ชื่อหัวหน้าโครงการ
อัจฉรา อังตระกูล

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

วันลงทะเบียน 11 มิ.ย. 2561

เลขทะเบียน 1038563

เลขเรียกหนังสือ ๖

PL

519

04495

2561

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ 2561

กันยายน 2561

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ชื่อโครงการ

การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

A Comparative Study of Non-native Japanese Learners' and Lecturers' Beliefs in

Japanese Reading

งบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย ทุนอุดหนุนการวิจัย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นสำเร็จลุล่วงได้ด้วยคามอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยนเรศวรที่สนับสนุนงบประมาณรายได้มหาวิทยาลัย ทุนอุดหนุนการวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสภา มะสินาริ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิด คำแนะนำช่วยเหลือในการแนะแนวทางการจัดทำงานวิจัยที่ถูกต้อง จึงทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้แนวคิด คำแนะนำ และช่วยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ รวมทั้งชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของเครื่องมือให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยพะเยา ที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่งานวิจัยและบริการวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำกระบวนการทางเอกสารต่างๆ ทำให้การดำเนินการวิจัย การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เป็นไปอย่างราบรื่น

ขอขอบคุณอาจารย์ พี่ๆ น้องๆ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ขอบคุณเต็มแม่ ที่ให้กำลังใจ ความช่วยเหลือ แนะนำจนงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

อัจฉรา อังตระกูล
หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อเรื่อง	การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
ผู้วิจัย	อัจฉรา อังตระกูล

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น และเพื่อเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยอ้างอิงจากแบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) ของ Horwitz (1985, 1987, 1988) และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น จำนวน 183 คน และผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย จำนวน 9 คน ของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือ จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยพะเยา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการทดสอบไค-สแควร์ (chi-Square)

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.01 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.20 อยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านความยากที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.03 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.04 อยู่ในระดับปานกลาง 3) ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.61 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.02 อยู่ในระดับมาก 4) ด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.56 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.70 อยู่ในระดับมาก 5) ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.73 อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นแต่ละด้านพบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความเชื่อ ผู้เรียน ผู้สอน ภาษาญี่ปุ่น การอ่าน

Abstract

The purpose of the research was to study beliefs of non-native Japanese learners and lecturers in Japanese reading and to compare the different beliefs between non-native Japanese learners and lecturers in Japanese reading. The number of participants were 183 persons of non-native Japanese learners and 9 persons of non-native Japanese lecturers. The research instrument which were used in this study were questionnaires and semi-structured interview.

The collected data was analyzed by descriptive statistics: frequency of distribution, percentages, mean, standard deviation, one way ANOVA and Chi-square test. The research findings were as follows: 1) The beliefs towards Japanese reading aptitude were at a moderate level (Learner $\bar{x}= 3.01$, Lecturer $\bar{x}= 3.20$). 2) The beliefs towards difficulty in Japanese reading were at a moderate level (Learner $\bar{x}= 3.03$, Lecture $\bar{x}= 3.04$). 3) The beliefs towards nature of Japanese reading were high at the level (Learner $\bar{x}= 3.61$, Lecturer $\bar{x}= 4.02$). 4) The beliefs towards learning of Japanese reading strategies and communication were high at the level (Learner $\bar{x}= 3.56$, Lecturer $\bar{x}= 3.70$). and 5) The beliefs towards motivation and expectations of Japanese reading Learners were at a moderate level ($\bar{x}=3.45$) and Lecturers were high at the level ($\bar{x}=3.73$). The data analysis of the different of beliefs between non-native Japanese learners and lecturers in Japanese reading show that was not statistically significant difference at the 0.05 level.

keywords : beliefs, learners, lecturers, Japanese, reading

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์การวิจัย	3
	กรอบแนวคิดการวิจัย	3
	ขอบเขตการวิจัย	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2	ทบทวนวรรณกรรม	6
	ความหมายและปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ	6
	ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	8
	ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	12
	ความเชื่อของผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเชื่อในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น	16
3	วิธีการดำเนินการวิจัย	20
	วัตถุประสงค์การวิจัย	20
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
	การวิเคราะห์ข้อมูล	23
	ขอบเขตการวิจัย	24
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	26
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ต่อ)	
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	41
	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อ รายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น	46
5	สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	50
	สรุปผลการวิจัย	52
	อภิปรายผลการวิจัย	57
	ข้อเสนอแนะ	62
	บรรณานุกรม	63
	ภาคผนวก	68
	ประวัติผู้วิจัย	81

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความรู้และความเชื่อของผู้เรียนที่จำแนกไว้ในงานวิจัยต่างๆ	10
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันการศึกษา	20
3	ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียน	26
4	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียน ด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	29
5	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียน ด้านความยากที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	30
6	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียน ด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น	31
7	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียน ด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร	32
8	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียน ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	33
9	ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้สอน	34
10	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอน ด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	36
11	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอน ด้านความยากที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	37
12	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอน ด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น	38
13	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอน ด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น	39
14	ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอน ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	40
15	ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียน และผู้สอนด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	41
16	ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียน และผู้สอนด้านความยากที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียน และผู้สอนด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น	43
18	ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียน และผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร	44
19	ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของ ผู้เรียนและผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	45
20	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้เรียน	46
21	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้สอน	48

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1 The Study of Second Language Acquisition

13

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การศึกษาความเชื่อ (beliefs) ของผู้เรียนและผู้สอน ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความเชื่อของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มียุทธผลต่อพฤติกรรมการเรียน อีกทั้ง ยังมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ที่ผู้เรียนเลือกใช้ รวมถึงมีผลต่อการควบคุมตนเองในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นๆ ของผู้เรียนด้วย (Horwitz, 1987, pp.119-120) Cotterall (1999) ได้กล่าวถึงผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนไว้ว่า มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อต่อการเรียนที่ดี ในขณะที่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จมักจะมี ความเชื่อที่เป็นไปในด้านลบ สอดคล้องกับพัลวี ดินตบุตร (2541, หน้า 16) ที่ได้กล่าวถึงความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียนภาษาต่างประเทศความว่า หากความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียนภาษาต่างประเทศเป็นไปในทางไม่ถูกต้องแล้ว จะเป็นการขัดขวางความก้าวหน้าในการเรียนภาษา ความเชื่อเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนปฏิเสธการเข้าร่วมกิจกรรมในการฝึกภาษา และอาจนำไปสู่กระบวนการเรียนภาษาที่ผิดได้ นอกจากนี้ ความเชื่อของผู้เรียนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนแล้ว ในอีกด้านหนึ่งความเชื่อของผู้สอนก็ส่งผลต่อแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนด้วยเช่นกัน Shavelson and Stern (1981) กล่าวถึงความเชื่อของผู้สอนไว้ความว่า ความเชื่อของผู้สอนมีบทบาทในการตัดสินใจและส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้สอน สอดคล้องกับ Horwitz (1985) ที่ได้กล่าวถึงความเชื่อของผู้สอนไว้ว่า ความเชื่อที่ผู้สอนมีนั้นมียุทธผลโดยตรงต่อการรับรู้ ความเข้าใจของผู้สอน อีกทั้ง ยังส่งผลต่อการแสดงออกของผู้สอนในห้องเรียนด้วย ทั้งนี้ ฐ (2006) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาความเชื่อของผู้สอนว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การทำความเข้าใจถึงความเชื่อของผู้เรียนและความเชื่อของผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ยิ่งไปกว่านั้น การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของทั้งผู้เรียนและผู้สอนว่ามีความสอดคล้องกันหรือมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไรนั้น ก็มี ความสำคัญเช่นกัน เพราะหากความเชื่อที่มีต่อการเรียนการสอนของผู้เรียนและผู้สอนมีความแตกต่างกันแล้ว ย่อมทำให้เกิดความขัดแย้งในชั้นเรียนและเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน (Horwitz, 1987, pp. 119-120 และ ภิญจิรา กฤษวัฒนาภรณ์, 2557, หน้า 1) อีกทั้ง ยังจะส่งผลกระทบต่อความมุ่งมั่นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนนั้นๆ (Karn, 1995) และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนอีกด้วย ทั้งนี้ อภิลักษณ์ ธรรมทวีธิกุล และคณะ (2547) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาหลักสูตรส่วนหนึ่งว่า มาจากความเชื่อหรือทัศนคติของผู้เรียนและผู้สอนที่มีความแตกต่างกันกล่าวคือ ครูผู้สอนคิดว่า ผู้เรียนยังรอให้ครูป้อนความรู้ ผู้เรียนไม่รู้จักคิดวิเคราะห์หรือพึ่งพาตนเอง ในอีกด้านหนึ่ง ผู้เรียนกลับคิดว่าผู้สอนไม่ค่อยกระตุ้นให้รู้จักคิดและวิเคราะห์ปัญหาด้วยตนเอง และผู้เรียนต้องการให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

อนึ่ง แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับ “ผู้เรียน” เป็นหลัก โดย “ครู” จะเป็นผู้ทำหน้าที่ “facilitator” หรือ “ผู้ชี้แนะ” เท่านั้น ฉะนั้น ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรทราบความเชื่อ รวมไปถึงความต้องการของผู้เรียน เนื่องจากหากผู้เรียนมีความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน หรือหากผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่ขัดแย้งกัน ผู้สอนจะได้หาวิธีการชี้แนะแนวทางหรือปรับเปลี่ยนแนวทางในการสอน รวมถึงวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งจะยังผลไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไปด้วย

การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นสามารถทำได้หลายระดับ ทั้งการศึกษาความเชื่อที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นๆ ในภาพรวม เช่น การศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น (岡崎, 2003) การสำรวจความเชื่อของชาวต่างชาติที่สอนภาษาญี่ปุ่น (久保田, 2006) การศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่เป็นพนักงานบริษัทชาวไทย (อารีญา รัตนวิระกุล, 2009) นอกจากการศึกษาความเชื่อที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมแล้ว ยังมีการศึกษาความเชื่อด้านใดด้านหนึ่งที่มีความเฉพาะเจาะจงด้วย ทั้งนี้ การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่ผ่านมาพบการศึกษาในประเด็นที่เฉพาะเจาะจง ได้แก่ การศึกษาความเชื่อที่มีต่อกันจิ (สมชาย ไชยเขตรนัง, 2551 และภัณฑิลา กฤษวัฒนากรณ์, 2557) การศึกษาความเชื่อที่มีต่อโกโรโกะ (สุพรรณษา พิณศรี, 2554) และการศึกษาความเชื่อและกลวิธีของผู้เรียนชาวไทยที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น (石橋, 2009)

จากงานวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า การศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อในประเด็นที่เฉพาะเจาะจงนั้นมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการศึกษาความเชื่อที่มีต่อทักษะด้านใดด้านหนึ่ง พบเพียงการศึกษาความเชื่อที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาความเชื่อที่มีต่อทักษะเฉพาะ โดยมุ่งศึกษาความเชื่อที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่ตัวผู้วิจัยได้มีโอกาสสอนรายวิชาทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น ประกอบกับเห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังที่มิ้นกวีชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้สรุปความว่า การอ่านเป็นกุญแจสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษาไปสู่ทักษะอื่น เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ อีกทั้งการอ่านยังเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่างๆ (ปัญญา อึ้งสกุล, 2545, หน้า 69) นอกจากนี้ เมธี ลีวีโรจน์สกุล (2547, หน้า 77) ยังได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานทักษะแรกที่ควรพัฒนาก่อน การอ่านทำให้รู้ไวยากรณ์ความหมายของคำศัพท์ รวมทั้งการใช้คำที่ถูกต้อง อีกทั้ง ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการอ่านยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้มากที่สุดจากทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน (ศิริพร สุธรรมเดชะ, 2541, หน้า 2) นอกจากนี้ แนวทางในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยังมีเป้าหมายยุทธศาสตร์คือ มุ่งให้คนในชาติรักการอ่านและแสวงหาความรู้อีกด้วย

จากความสำคัญของการศึกษาความเชื่อ ความสำคัญของการอ่าน และแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มีเป้าหมายยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา โดยมุ่งให้คนในชาติรักการอ่านและ

แสวงหาความรู้ตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้สอนภาษาญี่ปุ่นจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนชาวไทย นอกจากนี้ จะได้ทำการเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนว่ามีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไรด้วย โดยผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปปรับปรุงพัฒนา ออกแบบการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น รวมถึงเป็นแนวทางในการผลิตเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอนวิชาการอ่านต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
2. เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้มีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญคือ แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาของ (Horwitz, 1985, 1987, 1988) ซึ่งได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความเชื่อที่เรียกว่า BALLI (Beliefs About Language Learning Inventory) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผลกระทบของความเชื่อที่มีต่อกลวิธีการเรียนภาษา เพื่อทำความเข้าใจเหตุผลของผู้สอนในการเลือกวิธีการสอน และเพื่อศึกษาความแตกต่างของความเชื่อระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การสร้างเครื่องมือดังกล่าวใช้เทคนิคการระลึกเสรี (free recall) โดยให้ผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้สอนภาษาต่างประเทศ จำนวน 25 คน ที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมแตกต่างกันเขียนข้อความที่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาของตนเองของคนทั่วไป และของผู้เรียน หลังจากนั้นจึงได้ร่วมมือกับนักจิตวิทยาและนักการศึกษา โดยนำข้อความที่ได้มาเรียบเรียงให้ได้ใจความ และนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับ แบบสอบถามดังกล่าวนี้ได้รับความนิยมอย่างมากในการเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากเป็นเครื่องมือซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรงสูง ประเด็นคำถามจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาสำหรับผู้สอนภาษาต่างประเทศ และความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศและผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยแบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาสำหรับผู้สอนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 27 ข้อ จำแนกลักษณะคำถามออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความถนัดในการเรียนภาษา 2) ความยากในการเรียนภาษา 3) ธรรมชาติในการเรียนภาษาและ 4) กลวิธีการเรียนภาษาและแบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศและภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ประกอบด้วยคำถามจำนวน 34 ข้อ จำแนกลักษณะคำถามออกเป็น

5 ด้าน ได้แก่ 1) ความถนัดในการเรียนภาษา 2) ความยากในการเรียนภาษา 3) ธรรมชาติในการเรียนภาษา 4) กลวิธีการเรียนภาษาและการสื่อสาร และ 5) แรงจูงใจและความคาดหวัง

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น

เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือ จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยพะเยา โดยเลือกเฉพาะนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ผ่านการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาพอสมควรและมีประสบการณ์ในการอ่านและการเรียนรายวิชาด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นมาพอสมควรแล้ว ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 183 คน

2. ผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือ จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยพะเยา ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความเชื่อ (beliefs) หมายถึง ความเชื่อที่ประกอบด้วยความคิดเห็น ทศนคติ และความคาดหวังที่บุคคลนั้นมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ผู้เรียน หมายถึง นิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือของประเทศไทย

ผู้สอน หมายถึง ผู้สอนชาวไทยในหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือของประเทศไทย

การอ่านภาษาญี่ปุ่น หมายถึง การรับรู้ความหมายของสารจากตัวอักษรที่เขียนโดยภาษาญี่ปุ่น การอ่านเกิดจากความสามารถในการแปลตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นเสียงหรือความหมายได้ โดยมีจุดมุ่งหมายของการอ่านคือ ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ความหมายของเรื่องราวที่อ่านได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

2. เข้าใจความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ และหากแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไร

3. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในการผลิตเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอนวิชาการอ่าน

4. เป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยสำหรับผู้สนใจศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาญี่ปุ่น

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปเป็น 5 ประเด็น และนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ความหมายและปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
3. ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
4. ความเชื่อของผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเชื่อในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

ความหมายและปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านมีความสำคัญและมีคุณค่าต่อผู้อ่าน การอ่านจะช่วยสร้างความคิด ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ช่วยผู้อ่านเข้าใจในสังคมและสภาพแวดล้อมรอบตัว ทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูล และจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่ ก่อให้เกิดเป็นแนวคิดซึ่งนำไปสู่การใช้ประโยชน์ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2547 อ้างอิงใน พรพิรุณ ฟูรอด, 2559, หน้า 8)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ การอ่านเป็นประตูสู่โลกแห่งความรู้ เพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากสื่อต่างๆ ทำให้ผู้อ่านฉลาดรอบรู้ ทันเหตุการณ์ และติดตามความก้าวหน้าต่างๆ ของโลก ทั้งนี้ นักวิชาการได้มีการให้ความหมายของการอ่านไว้หลากหลาย (Kreishan และ Saidat, 2011 pp.339-340) กล่าวโดยสรุป ดังนี้

Paul (1981 อ้างอิงใน รัตน์ชรีพร กุมมาละ, 2556, หน้า 20) ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง การรวบรวมความคิดและตีความข้อความที่ปรากฏอยู่ในสิ่งพิมพ์ รวมถึงการประเมินค่าความคิดหรือข้อความที่ปรากฏเหล่านั้น

Hermann (1990 อ้างอิงใน รัตน์ชรีพร กุมมาละ, 2556, หน้า 19) อธิบายความหมายของการอ่านไว้ความว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายอย่างมีเหตุผล กล่าวคือ ในการอ่านผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการคาดคะเนเนื้อหาที่อ่าน และประเมินความเข้าใจในเรื่องที่อ่านโดยการเดาความหมายของคำศัพท์ที่ยากอย่างมีเหตุผลจากบริบท และใช้เหตุผลนั้นมาสรุปเนื้อหาของบทอ่าน

จากข้างต้นเป็นการอธิบายความหมายของการอ่านในความหมายโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม ในการเรียนการสอนการอ่านนั้นวัตถุประสงค์หนึ่งของการอ่านคือ การอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ทั้งนี้ Anderson (1985, อ้างอิงใน สุวรรณิ สินทร์พัย 2545, หน้า 13) ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจความว่า เป็นกระบวนการค้นหาความหมายในหลายระดับกล่าวคือ ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการหา

ความหมายตั้งแต่ระดับตัวอักษรหรือระดับคำ ระดับโครงสร้างไปสู่ระดับความหมาย การอ่านเพื่อความเข้าใจเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเรื่องกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งจะช่วยสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

Wilhelm (2011 อ้างอิงใน รัตน์ชรีพร กุมมาละ, 2556, หน้า 23) ได้อธิบายความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ความว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมายจากการอ่านอย่างกระตือรือร้น (active constructor of meaning) กล่าวคือ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านไม่ได้มีฐานะเป็นฝ่ายรับความหมายในตัวบทอ่านหรือข้อความที่อ่าน แต่ผู้อ่านเองที่จะต้องเป็นผู้สร้างความหมายระหว่างการอ่าน ซึ่งเรียกว่ากระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ส่งผ่านระหว่างผู้อ่านและตัวบท (transaction) โดยผู้อ่านจะต้องนำประสบการณ์ ความรู้เดิม อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการ หรือเป้าหมาย ณ ขณะที่ย่านั้นเข้ามามีส่วนในกระบวนการสร้างความหมาย (meaning-making process)

ทั้งนี้ Harris and Smith (1980, pp.226-227 อ้างอิงใน รัตน์ชรีพร กุมมาละ, 2556, หน้า 23) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่าจะต้องประกอบด้วย ปัจจัยภายใน ได้แก่ พื้นฐานความรู้ของผู้อ่านในเรื่องที่อ่าน ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการคิด ความสนใจ แรงจูงใจ ทักษะคิด ความเชื่อ และจุดประสงค์ในการอ่าน ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ลักษณะของตัวเรื่องที่อ่าน

ในขณะที่ William (1986) กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่าประกอบด้วย องค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of writing system) กล่าวคือ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องของการสะกดคำและจดจำคำเหล่านั้นได้
2. ความรู้ในเรื่องของภาษา (Knowledge of language) กล่าวคือ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในการเรียบเรียงโครงสร้างและไวยากรณ์ที่ใช้เขียน
3. ความสามารถในการตีความ (Ability of interpret) กล่าวคือ นอกจากผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจแต่ละประโยคที่อ่านแล้ว ผู้อ่านจะต้องมองภาพรวมและพิจารณาความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคในการตีความด้วย
4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the world) กล่าวคือ ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมากจะทำให้สามารถเลือกความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงกับความรู้สึกของผู้อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้นและการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านก็จะง่ายขึ้นด้วย
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for reading and reading style) กล่าวคือ วัตถุประสงค์ในการการอ่านของผู้อ่านที่แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การอ่านนั้นเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเรียนรู้ ทั้งนี้ การที่ผู้อ่านจะอ่านสารแล้วเกิดความเข้าใจได้นั้น นอกจากจะต้องมีความรู้ในเรื่องของตัวภาษานั้นๆ ทั้งในระดับคำ โครงสร้างแล้ว ผู้อ่านยังจะต้องมีความสามารถในการคิดตีความ ความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านกับประสบการณ์ที่ผ่านมาด้วย นอกจากนี้ แรงจูงใจ ทักษะคิด ความเชื่อยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านอีกด้วย

ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ความเชื่อ (Belief) หมายถึง ภาพพจน์ที่ผู้เรียนแต่ละคนมีเกี่ยวกับการเรียนและการสอนในลักษณะที่ควรจะเป็น และวิธีการเรียนที่ทำให้รู้สึกสบายใจในบริบทวัฒนธรรมสังคมในประเทศของตน (山口, 2005, pp.129-132 อ้างอิงใน โยโกะ คะโนะเมะ และ คะนะโกะ โยชิมิเนะ, 2015, หน้า 18)

若井・山澤 (2004, p.22), 片桐 (2005) และ ยุพกา พุกขิม่า (2555, หน้า 84) กล่าวถึง ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศสรุปความว่า ความเชื่อ หมายถึง ความคิด ความเชื่อมั่นทัศนคติที่ทั้งผู้เรียนหรือผู้สอนมีต่อวิธีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นๆ โดยอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้

Yang (1999) กล่าวถึงความเชื่อไว้ความว่า ความเชื่อนี้มีผลต่อกลยุทธ์และกลยุทธ์ก็มีผลต่อความเชื่อในการเรียนภาษาด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ การศึกษาด้านภาษาจึงต้องให้ความสนใจในเรื่องของความเชื่อในการเรียนภาษา เพื่อที่จะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเงื่อนไขหรือสภาพในการเรียนภาษากับความเชื่อของผู้เรียน โดยนำความเชื่อในด้านบวกไปใช้ประโยชน์ในการทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศต่อไป

Singleton and Silviu (1984 อ้างอิงใน Ellis, 1994, p. 479) กล่าวไว้ว่า ความเชื่อได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย เช่น ลักษณะนิสัย กระบวนการคิดที่แตกต่างกัน รวมถึงประสบการณ์ในการเรียนจากทั้งการเรียนโดยทั่วไปและจากการเรียนภาษา สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างทัศนคติในการเรียนของผู้เรียนทั้งสิ้น

Horwitz (1985, p.333) กล่าวถึงความเชื่อในการเรียนภาษาต่างประเทศสรุปความว่า ความเชื่อที่ผู้เรียนมีอยู่นั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของพวกเขา ผู้เรียนที่เรียนสิ่งใดก็ตามจะมีความเชื่อเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้นั้นอยู่ ซึ่งในชั้นเรียนภาษาผู้เรียนจะมีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาว่าผู้เรียนควรจะเรียนภาษาอย่างไรและครูควรจะสอนภาษาอย่างไร ความเชื่อเหล่านี้บางครั้งก็อาจจะไปขัดขวางความเข้าใจ รวมถึงการรับข้อมูลที่ได้จากการเรียน จนทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

จากที่ Horwitz ได้กล่าวถึงความเชื่อในการเรียนภาษาต่างประเทศข้างต้น สอดคล้องกับ Wenden (1987, p. 103) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะมีความเชื่อต่อการเรียนภาษา เช่น บทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน สื่อการสอนซึ่งความเชื่อเหล่านี้จะมีผลต่อการเลือกกลยุทธ์การเรียนของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้การศึกษาความเชื่อได้รับความนิยมนเป็นอย่างมาก

ในขณะที่ Benson and Lor (1999, p. 465) ได้ให้ความหมายของความเชื่อในการเรียนภาษาไว้ว่าหมายถึง ลักษณะที่ควรทำเพื่อการเรียนรู้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่ควรทำเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี โดยได้แบ่งประเภทของความเชื่อไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ความเชื่อในการเรียนภาษา ความเชื่อเกี่ยวกับตนเอง และความเชื่อเกี่ยวกับสถานการณ์การเรียน โดยความเชื่อเกี่ยวกับตนเองหมายถึง ความเชื่อที่มีต่อสิ่งที่อยู่ในตนเอง และความเชื่อเกี่ยวกับสถานการณ์การเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

การศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาต่างประเทศเริ่มอย่างเป็นทางการเป็นระบบราวศตวรรษที่ 80 โดย Elaine Horwitz ได้สร้างแบบสำรวจความเชื่อที่เกี่ยวกับการเรียนภาษา โดยสร้างเครื่องมือที่เรียกว่า BALLI (Beliefs about Language Learning Inventory) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียน และผลกระทบของความเชื่อที่มีต่อกลวิธีการเรียนภาษา เพื่อเข้าใจเหตุผลของครูในการเลือกวิธีการสอน และเพื่อศึกษาว่าความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนมีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยการสร้างแบบสำรวจใช้หลักการระลึกเสรี (Free Recall) จากการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้สอนภาษาต่างประเทศ 25 คน ที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเขียนข้อความที่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาของตนเอง หลังจากนั้น จึงได้ร่วมมือกับนักจิตวิทยาและนักการศึกษา นำข้อความที่ได้มาเรียบเรียงให้มีถ้อยคำที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และนำมาสร้างเป็นแบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาในลักษณะที่เป็น

แบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วยกับข้อความในระดับใด ต่อมาในปี ค.ศ.1987 Horwitz ได้มีการปรับปรุงและแก้ไขจำนวนข้อของแบบสำรวจ ปรับปรุงภาษา และการเรียงข้อความใหม่ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างยิ่งขึ้น

แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษา (BALLI) ของ Horwitz เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความเชื่อที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากในการศึกษาความเชื่อ เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงสูง เป็นที่ยอมรับและได้รับความนิยมมากที่สุด โดยแบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษา (BALLI) ของ Horwitz จำแนกการศึกษาคำความเชื่อออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความถนัดในการเรียนภาษา (Foreign Language Aptitude) ประกอบด้วยคำถาม 9 ข้อ เป็นข้อความความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถพิเศษของบุคคลที่เรียนภาษาต่างประเทศ และมีความเชื่อเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของบุคคลที่เรียนภาษาต่างประเทศได้ประสบความสำเร็จ
2. ด้านความยากในการเรียนภาษา (The difficulty of Language Learning) ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ เป็นข้อความความเชื่อเกี่ยวกับความยากในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทั้งลักษณะทั่วไปและในลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษาที่ผู้เรียนกำลังเรียน
3. ด้านธรรมชาติในการเรียนภาษา (Natural of Language Learning) ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ เป็นข้อความความเชื่อเกี่ยวกับกระบวนการในการเรียนรู้ภาษา
4. ด้านกลวิธีการเรียนและการสื่อสาร (Learning and communication Strategies) ประกอบด้วยคำถาม 8 ข้อ เป็นข้อความความเชื่อเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนและการสื่อสาร รวมถึงการนำไปใช้จริงของผู้เรียน
5. ด้านแรงจูงใจและความคาดหวัง (Motivations and Expectations) ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ เป็นข้อความความเชื่อเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนและความคาดหวังที่ผู้เรียนมี

ทั้งนี้ จากงานวิจัยเรื่องความเชื่อที่ผ่านมาได้มีการจำแนกความเชื่อที่ใช้ในการวิจัยไว้แตกต่างกัน โดย Wenden (1999, p.440) ได้สรุปความรู้และความเชื่อของผู้เรียนจากงานวิจัยของ White, Benson and Lor, Cotterall, Victori, Sakui and Gaies, Horwitz และ Yang ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความรู้และความเชื่อของผู้เรียนจำแนกไว้ในงานวิจัยต่างๆ

ลักษณะงานวิจัย	ความรู้และความเชื่อของผู้เรียนที่แบ่งประเภทในงานวิจัย	
หน้าที่ของผู้เรียน	งานวิจัยของ White 1. การเผชิญต่อภาวะแวดล้อมของผู้เรียน 2. ความอดทนต่อความกำกวมของภาษา 3. ระดับของการควบคุมตนเอง	งานวิจัยของ Benson and Lor 1. ความเชื่อในการเรียนภาษา 2. ความเชื่อเกี่ยวกับตนเอง 3. ความเชื่อเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์การเรียน
ทฤษฎี	งานวิจัยของ Cotterall 1. หน้าที่ของผู้สอน 2. หน้าที่ในการแจ้งข้อมูลกลับ 3. การรู้ความสามารถของตนเอง 4. กลยุทธ์ที่สำคัญ 5. ขอบเขตของกลยุทธ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรม 6. ธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษา	งานวิจัยของ Victori 1. แรงจูงใจ 2. ความคิดของตนเอง 3. ปัญหาในการเขียน 4. ความรู้ที่มีต่อเนื้อหา 5. ความตั้งใจในการบรรลุวัตถุประสงค์ 6. ความตั้งใจในการฟัง 7. การออกแบบและจัดการความคิด 8. การประเมินผล 9. ปฏิภาณไหวพริบ
มุมมองของผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย	งานวิจัยของ sakui and Gaies 1. การปรับตัวให้เข้ากับการสอนภาษาอังกฤษสมัยใหม่ 2. การปรับตัวให้เข้ากับการสอนภาษาอังกฤษแบบเดิม 3. คุณภาพและปริมาณการสอนในชั้นเรียนที่เพียงพอ 4. ทักษะที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศและความยากในการเรียนภาษาต่างประเทศ	

ตารางที่ 1 ความรู้และความเชื่อของผู้เรียนจำแนกไว้ในงานวิจัยต่างๆ (ต่อ)

ลักษณะงานวิจัย	ความรู้และความเชื่อของผู้เรียนที่แบ่งประเภทในงานวิจัย	
มุมมองของผู้สอนและผู้เรียนในวัฒนธรรมที่ต่างกัน	งานวิจัยของ Horwitz 1. ความยากในการเรียนภาษาต่างประเทศ 2. ความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ 3. ธรรมชาติในการเรียนภาษาต่างประเทศ 4. กลยุทธ์ในการเรียนและการสื่อสาร 5. แรงจูงใจและความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ	งานวิจัยของ Yang 1. ความสามารถของตนเองและความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษ 2. การรับรู้คุณค่าและธรรมชาติในการเรียนภาษาอังกฤษ 3. ทักษะที่มีต่อภาษาต่างประเทศและแบบแผนในการเรียน

(สุพรรณษา พิณศรี, 2554, หน้า 11-12)

จากข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาต่างประเทศมีการศึกษามายาวนานกว่า 30 ปี นักวิชาการที่ศึกษาเรื่องความเชื่อล้วนเห็นว่า ความเชื่อของทั้งผู้เรียนและผู้สอนส่งผลต่อการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้ การศึกษาความเชื่อจึงได้รับความนิยม โดยแบบสำรวจที่ถูกนำมาใช้เป็นอย่างมากในการศึกษาความเชื่อคือ เครื่องมือที่เรียกว่า BALLI (Beliefs about Language Learning Inventory) ของ Horwitz ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความเชื่อที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากในการศึกษาความเชื่อ เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงสูง ทั้งนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนการสอนที่ผ่านมานั้นได้มีการจำแนกความเชื่อไว้หลายลักษณะอย่างไรก็ดี งานวิจัยนี้จะทำการศึกษาความเชื่อโดยอาศัยกรอบแนวคิดของ Horwitz ซึ่งแบ่งความเชื่อออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความยากในการเรียน ด้านความถนัดในการเรียน ด้านธรรมชาติในการเรียน ด้านกลยุทธ์ในการเรียนและการสื่อสาร และด้านแรงจูงใจและความคาดหวัง

ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

Omagio (1987 อ้างอิงใน พัสวี ดินตบุตร, 2541, หน้า 22-23) กล่าวถึงความเชื่อของผู้เรียนไว้ ความว่า ผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จคือ ผู้เรียนที่มีความเข้าใจลักษณะและธรรมชาติของการเรียน ภาษาอย่างถ่องแท้ ในขณะที่ Wenden (1987) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความเชื่อของผู้เรียนไว้ว่า ความเชื่อของผู้เรียนมีผลต่อการเลือกใช้กลยุทธ์ในการเรียนของผู้เรียน ความเชื่อของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ย่อมส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ต่างกัน ทั้งนี้ Savignon (1972 อ้างอิงใน คมขำ ศิลปะชัย, 2538, หน้า 13) กล่าวถึง ความเชื่อหรือทัศนคติของผู้เรียนว่ามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

ผู้เรียนภาษาได้ดี → ทัศนคติบวก
 ผู้เรียนภาษาไม่ได้ดี → ทัศนคติลบ

Cotterall (1999) ได้กล่าวถึงผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนไว้ว่า มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อต่อการเรียนที่ดี ในขณะที่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จมักจะมีเชื่อที่เป็นไปในด้านลบ สอดคล้องกับพัสวี ดินตบุตร (2541, หน้า 16) ที่ได้กล่าวถึงความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ ความว่า หากความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียนภาษาต่างประเทศเป็นไปในทางที่ไม่ถูกต้องแล้วจะเป็น การขัดขวางความก้าวหน้าในการเรียนภาษา ความเชื่อเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนปฏิเสธการเข้าร่วมกิจกรรมใน การฝึกภาษาและอาจนำไปสู่กระบวนการเรียนภาษาที่ผิดได้

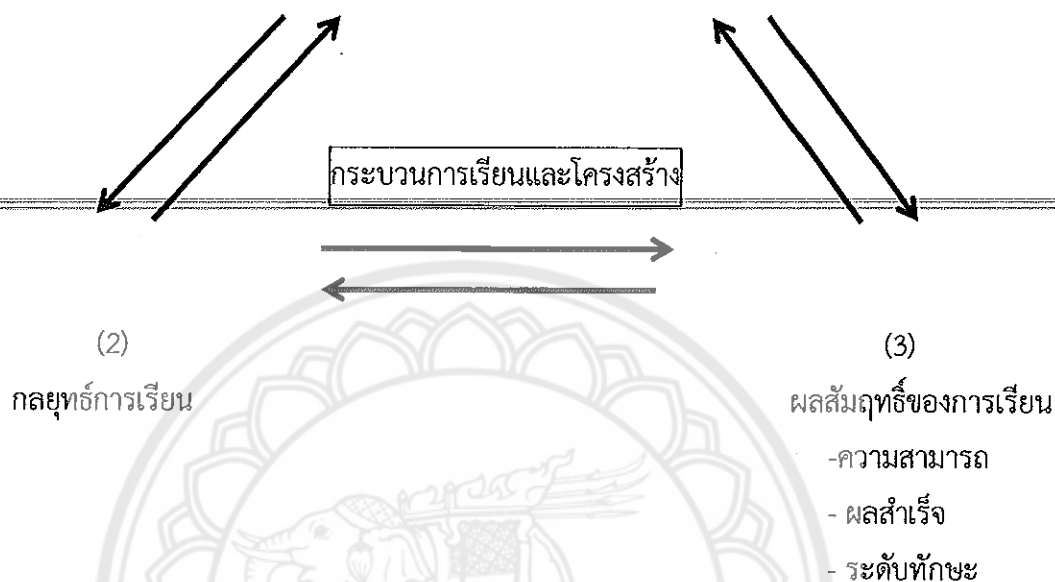
ทั้งนี้ ผู้เรียนทุกคนจะมีความเชื่อเป็นของตนเอง ถ้าผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ขัดแย้งกับความเชื่อที่ตนมี จะปฏิเสธข้อมูลใหม่นั้นและยืนยันความเชื่อเดิมของตนเอง อย่างไรก็ตาม ความเชื่อสามารถเปลี่ยนแปลง ได้ นักจิตวิทยาสังคมพบว่ามีการเปลี่ยนแปลง 2 ชนิด ที่สามารถทำให้ความเชื่อเปลี่ยนแปลงได้นั้นคือ ปัจจัย ภายนอก ได้แก่ ความชอบที่มีต่อข้อมูล สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในการเรียน เนื้อหาที่ครอบคลุม การรับ ข้อมูลซ้ำ เป็นต้น และ ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความคิดอันซับซ้อน การวิจารณ์กลับ การให้ความสำคัญในเรื่อง ต่างๆ (Sakui, 1997, p.15, p.14) ดังนั้น ผู้สอนจึงควรทราบความเชื่อที่ผู้เรียนมีและควรรู้ด้วยว่าความเชื่อ ที่ผู้เรียนมีอยู่นั้นเหมาะสมหรือไม่ หากเป็นความเชื่อที่ไม่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรผลักดันให้ ผู้เรียนเปลี่ยนความเชื่อ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงความเชื่อนี้จะกระทำได้เมื่อผู้เรียนได้ปรับแนวความคิดของ ตนเอง (Benson and Lor, 1999, p. 471)

สุพรรณษา พิณศรี (2554, หน้า 9) ได้สรุปความสำคัญของความเชื่อของผู้เรียนไว้ว่า ความเชื่อเป็น ปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างผู้เรียนภาษาแต่ละคน โดยความเชื่อนั้นจะส่งผลต่อกลยุทธ์การ เรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษานั้นๆ ดังแผนภาพต่อไปนี้

(1)

ความแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียน

- ความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษา
- ภาวะอารมณ์
- ปัจจัยโดยทั่วไป

แผนภาพที่ 1 The Study of Second Language Acquisition
(Ellis, 1994, p.473 อ้างอิงใน สุพรรณษา พิณศรี, 2554, หน้า 9)

จากแผนภาพข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษา กลยุทธ์การเรียนและผลสัมฤทธิ์ของการเรียน กล่าวคือ ความแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียนซึ่งหมายรวมถึงความเชื่อของผู้เรียนมีผลต่อกลยุทธ์การเรียน โดยที่ กลยุทธ์การเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็มีผลกระทบต่อภาวะอารมณ์ของผู้เรียน เช่น ช่วยลดความกังวลและเพิ่มแรงจูงใจ โดยมีกระบวนการเรียนและโครงสร้างที่อยู่ในตัวผู้เรียนเป็นส่วนประกอบ (Ellis, 1994, pp.473-474) จากข้างต้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ไม่อาจขาดได้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ความเชื่อของผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

Shevelson and Stern (1981) กล่าวถึงความเชื่อของผู้สอนสรุปความว่า ความเชื่อของผู้สอนมีบทบาทต่อการตัดสินใจ การเลือกใช้เทคนิคในการการสอน รวมถึงการแสดงออกถึงพฤติกรรมของผู้สอนด้วย โดยความเชื่อของผู้สอนนั้นมีรากฐานมาจากการศึกษาทัศนคติส่วนตัว การตีความ ความคาดหวังและประสบการณ์ของผู้สอนคนนั้นๆ

ความเชื่อของผู้สอนแต่ละคนเกิดจากการสังสมทั้งจากความคิดแบบอัตวิสัย (subjective) และความคิดแบบวัตถุวิสัย (objective) เป็นระยะเวลายาวนาน โดย Kindsvatter, Willen and Ishler (1988 อ้างอิงใน ジャク・チャールズ, 2000, p.33) กล่าวถึงความเชื่อของผู้สอนว่ามีที่มาจากสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์การเรียนภาษาของตนเอง ผู้สอนทุกคนย่อมเคยผ่านประสบการณ์การเป็นผู้เรียนมาก่อน ดังนั้น ผู้สอนจึงเชื่อมโยงประสบการณ์ที่พบขณะเรียนเข้ากับการสอน
2. ประสบการณ์ในการสอน ผู้สอนแต่ละคนจะรู้ว่ากลยุทธ์การสอนแบบใดที่ใช้แล้วได้ผลหรือไม่ได้ผลจากประสบการณ์ ซึ่งประสบการณ์นี้เองที่เป็นสิ่งที่สร้างความเชื่อที่สำคัญต่อการสอน
3. ธรรมเนียมการสอน ธรรมเนียมการสอนของสถาบันแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน ซึ่งธรรมเนียมนี้ส่งผลต่อความเชื่อของผู้สอนด้วย
4. ปัจจัยส่วนบุคคล ผู้สอนแต่ละคนจะชอบรูปแบบ ลำดับวิธีการสอนไม่เหมือนกัน ซึ่งความชอบส่วนบุคคลมีผลต่อความเชื่อในการสอนด้วย
5. ทฤษฎีด้านการศึกษาและการวิจัย ผู้สอนนำผลการวิจัยหรือทฤษฎีที่ได้จากการศึกษามาปรับใช้กับการสอนในชั้นเรียน ซึ่งการนำทฤษฎีใดมาใช้ในชั้นเรียนย่อมส่งผลต่อความเชื่อในการสอนด้วย
6. ทฤษฎีวิธีการสอนและจุดมุ่งหมาย ผู้สอนแต่ละคนจะมีความเชื่อต่อประสิทธิผลในแต่ละวิธีการสอนและจุดมุ่งหมายไม่เหมือนกัน และมีแนวโน้มว่าผู้สอนจะเลือกใช้วิธีการสอนหรือเป้าหมายที่คิดว่ามีประสิทธิภาพในชั้นเรียนมากกว่าการสอนวิธีอื่น สอดคล้องกับที่ Borg ได้กล่าวไว้ว่า ความเชื่อ ความรู้ ทฤษฎี สมมติฐานและทัศนคติเป็นสิ่งที่กำหนดการทำงานของครูสอน (Borg, 1999 อ้างอิงใน Allen, 2002, p.5) โดยกิจกรรมการสอนนั้น นอกจากการกระทำที่สามารถมองเห็นได้แล้ว ยังประกอบไปด้วยความรู้ ความเชื่อและความคิดของผู้สอน หรือที่เรียกโดยรวมว่า “การรับรู้ของผู้สอน” (Teacher Cognition) ประกอบไปด้วย (1) ประสบการณ์ขณะเรียนของผู้สอน (2) หลักสูตรการสอนที่ได้รับการอบรม (3) ประสบการณ์ที่ได้จากการทำงาน (4) ทักษะที่ได้จากการสอน (Borg, 2003, pp. 81-109 อ้างอิงใน JASET・SLA 研究会 (編), 2005) ทั้งนี้ ผู้สอนแต่ละคนจะมีวิธีการสอนที่แตกต่างกันตามความรู้ที่ผู้สอนแต่ละคนมี นอกจากนั้นแล้ว ความเชื่อของผู้สอนยังมีผลต่อการเลือกทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้สอนส่วนใหญ่มักจะไม่ได้ให้ความสำคัญในการทดสอบว่าความเชื่อที่ตนมีอยู่นั้นเป็นความเชื่อที่ถูกต้องหรือไม่ (Ellis, 1997, p. 20)

Richards and Lockhart (1996, pp.201-204) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อของผู้สอนว่ามีหลายประการ ทั้งประสบการณ์ การศึกษาและปัจจัยอื่นๆ ดังนี้

1. ประสบการณ์ในการเรียนภาษา ผู้สอนจะนำเอาความรู้และประสบการณ์ในขณะที่ตนเองเป็นผู้เรียนมาประยุกต์เป็นความเชื่อของตนเอง
2. ประสบการณ์ในการสอน เมื่อผู้สอนได้เรียนรู้ว่ารูปแบบหรือวิธีการสอนแบบใดใช้ได้ผลกับผู้เรียนของตน ผู้สอนจะมีความเชื่อในทางบวกต่อรูปแบบหรือวิธีการสอนนั้นๆ
3. บุคลิกลักษณะของตัวผู้สอน ผู้สอนจะมีความเชื่อต่อรูปแบบการสอนหรือกิจกรรมที่ใช้ในการสอนที่เหมาะสมกับบุคลิกของตนเอง ความคาดหวังจากสถาบัน ผู้ปกครอง รัฐบาล และท้องถิ่น ที่ผู้สอนเป็นสมาชิกอยู่ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการกำหนดบุคลิกลักษณะของตัวผู้สอน
4. รูปแบบหรือวิธีการสอน รูปแบบหรือวิธีการสอนในท้องถิ่นที่ผู้สอนเป็นสมาชิกอยู่ก็เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้สอนเชื่อว่าวิธีดังกล่าวเป็นวิธีที่เหมาะสมและได้ผลดี

5. การศึกษาและการวิจัย การศึกษาและการทำวิจัยส่งผลต่อความเชื่อของผู้สอนว่าจะเป็นไปในทิศทางใด

Kern (1995, pp. 71-83) พบว่า ความเชื่อของผู้สอนเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อในการเรียนภาษาของผู้เรียน ความเชื่อของผู้สอนมีอิทธิพลต่อผู้เรียนผ่านหลายปัจจัย เช่น ตารางเรียน สิ่งที่ใช้ในการประเมินผลการเรียน การฝึกในชั้นเรียน ความเชื่อของเพื่อนร่วมชั้น และการรับรู้ของผู้เรียนเอง เป็นต้น ความเชื่อเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการสอน ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการสอนของผู้สอนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน การศึกษาความเชื่อของผู้สอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อที่จะพัฒนาและปรับความเชื่อของผู้สอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (สุพรรณษา พิณศรี, 2554)

จากที่ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนในการเรียนภาษาต่างประเทศ ข้างต้น จะเห็นได้ว่าความเชื่อของผู้เรียนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมในห้องเรียน การเลือกใช้กลยุทธ์ในการเรียนของผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีความเชื่อเป็นไปในทิศทางบวกจะส่งผลในด้านบวกต่อการเรียนภาษา ในขณะที่เดียวกัน ความเชื่อของผู้สอนก็มีบทบาทต่อการตัดสินใจ การเลือกใช้เทคนิค วิธีการสอน รวมถึงพฤติกรรมของผู้สอนด้วย ความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนหากเป็นไปในทางที่ขัดแย้งกันย่อมเป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ดี ความเชื่อของทั้งผู้เรียนและผู้สอนนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ด้วยเหตุนี้ การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนว่ามีความเชื่อเหมือนกัน สอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ หรือมีความเชื่อที่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร จึงมีความจำเป็น เพราะหากสามารถทราบได้ว่าความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนเป็นไปในทิศทางขัดแย้งกัน ผู้สอนจะได้หาแนวทางในการปรับเปลี่ยนความเชื่อของทั้งตัวผู้สอนเอง และความเชื่อของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ยังจะนำมาซึ่งความเข้าใจ และการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเชื่อในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

久保田 (2006) ได้ทำการสำรวจความเชื่อของชาวต่างชาติที่สอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 415 คน โดยความเชื่อที่นำมาสำรวจครั้งนี้แบ่งเป็น 2 แบบ คือ “แบบเน้นความถูกต้อง” และ “แบบเน้นความหลากหลาย” พบว่าผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวต่างชาติมีความเชื่อทั้งสองแบบอาจเป็นเพราะได้รับอิทธิพลจากทั้งวิธีการสอนแบบฟัง พูด (Audio Lingual) และวิธีการสอนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยปัจจัยที่ทำให้ความเชื่อแบบเน้นความถูกต้องแตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านพื้นที่ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่น เป้าหมายการสอน ส่วนปัจจัยที่ทำให้ความเชื่อแบบเน้นความหลากหลายแตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านพื้นที่ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่น เป้าหมายในการสอน และการเคยหรือไม่เคยไปเรียนที่ญี่ปุ่น

齊藤 (1996) ทำการศึกษาความเชื่อโดยเปรียบเทียบความเชื่อของผู้สอนและผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนด้วยตนเองในภาวะอิสระ ผลการศึกษาพบว่า ทั้งผู้สอนและผู้เรียนต่างมีความเชื่อว่า บริบทสิ่งแวดล้อมในการเรียนมีผลอย่างยิ่งต่อผลสำเร็จในการเรียน โดยที่ผู้สอนและผู้เรียนมีความเชื่อที่ต่างกันในด้านการพึ่งพาผู้สอนกล่าวคือ ผู้เรียนมีความเชื่อว่าจะต้องพึ่งพาผู้สอน ในขณะที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเอง และใช้วิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองได้โดยไม่ต้องบังคับ

岡崎 (2003) ทำการศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้เรียนชาวไทย จำนวน 324 คน ผู้สอนชาวไทย จำนวน 64 คน และผู้สอนชาวญี่ปุ่น จำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้สอนชาวไทยมีความเชื่อใกล้เคียงกับผู้เรียนชาวไทยมากกว่าผู้สอนชาวญี่ปุ่น เช่น คำถามเกี่ยวกับหน้าที่ของครูที่ว่า “ครูควรเป็นผู้ให้การบ้านนักเรียน” “ครูควรเป็นผู้กำหนดและควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน” ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชาวไทยส่วนใหญ่ตอบว่า เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างมาก โดยจำนวนร้อยละของผู้สอนมีสูงกว่าผู้เรียน ในขณะที่ ผู้สอนชาวญี่ปุ่นที่ตอบว่าเห็นด้วยมีจำนวนน้อย ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยมีภาวะการพึ่งพาผู้สอนในระดับสูง และผู้สอนชาวไทยก็มีแนวโน้มที่จะทำหน้าที่เป็นผู้กำหนด ชี้นำ และควบคุมการเรียนรู้ของผู้เรียน

平畑 (2005) ทำการศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงความเชื่อของผู้เรียนระดับต้นและผู้สอน โดยใช้แบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) วัดความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนทั้งก่อนและหลังการเรียน ผลการศึกษาพบความแตกต่างระหว่างความเชื่อก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน กล่าวคือ ก่อนเรียนผู้เรียนคิดว่าการแก้ไขการใช้ภาษาผิดของเพื่อนร่วมชั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่หลังจากเรียนความเชื่อนี้ลดลงไปอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่ผู้สอนแต่เดิมคิดว่า ผู้เรียนควรถามสิ่งที่ไม่รู้จากผู้สอนมากกว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียน แต่หลังจบคอร์สแล้วผู้สอนคิดว่าหากมีเรื่องที่ไม่รู้ก็สามารถถามเพื่อนร่วมชั้นได้ ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเชื่อของผู้ฝึกสอนและผู้เรียนพบว่า ผู้ฝึกสอนคิดว่า หากแก้ไขการใช้ผิดของผู้เรียนแบบซึ่งหน้าอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่ดี ในทางกลับกันผู้เรียนไม่ได้รู้สึกเช่นนั้น

Aungtrakul (2008) ทำการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อบทบาทของผู้สอนภาษาต่างประเทศ โดยใช้แบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 จำนวน 34 คน ในระดับมหาวิทยาลัย ผลการศึกษา

พบว่า ผู้เรียนชาวไทยมีความเชื่อที่เป็นลักษณะเฉพาะ กล่าวคือ ผู้สอนที่ดีจะต้องเป็นผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน อีกทั้ง ผู้เรียนคาดหวังว่านอกจากผู้สอนจะต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดีแล้ว ผู้สอนต้องสามารถอธิบายประเด็นที่เป็นปัญหาที่ผู้เรียนไม่เข้าใจและสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนในการใช้ภาษาต่างประเทศได้ นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อว่าการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยผู้สอนเป็นสำคัญ

อาลียา รัตนวิระกุล (2009) ทำการศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่เป็นพนักงานบริษัทชาวไทย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) จำนวน 50 ข้อ สามารถแบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 ส่วน คือ 1) หน้าที่ของผู้สอน 2) วิธีการสอนและกิจกรรมในชั้นเรียน 3) ธรรมชาติในการเรียนภาษา 4) การเรียนตัวอักษร 5) จุดมุ่งหมายในการเรียน 6) การเรียนภาษาต่างประเทศและภาษาญี่ปุ่น และ 7) การเรียนภาษาและวัฒนธรรม ผลการศึกษาพบว่ายิ่งเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นเวลานานความเชื่อมั่นด้านการฝึกปฏิบัติและการเรียนรู้ด้วยตนเองจะเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับความเชื่อมั่นด้านความเข้าใจทางวัฒนธรรม

กมลทิพย์ พลบุตร (2551) ทำการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเด็นต่างๆ 5 ประเด็น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 19-20 ปี มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น 1-2 วิชา และส่วนใหญ่คิดว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความสำคัญ และรู้สึกสนุกในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในส่วนของผลการศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่น 5 ประเด็น พบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อทั้งในลักษณะที่ส่งเสริมและไม่ส่งเสริมต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

สมชาย ไชยเขตธนัง (2551) ทำการศึกษาความเชื่อและกลยุทธ์ในการเรียนคันจิของผู้เรียนชาวไทยโดยสำรวจจากกลุ่มผู้เรียนชาวไทยระดับอุดมศึกษาและผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 197 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ประยุกต์จาก Ventura (2007) ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้มทางด้านความเชื่อและกลยุทธ์ในการเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกันแต่ในด้านการให้ความสำคัญต่อลำดับในการเรียนคันจินั้นมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อการเรียนคันจิในเรื่องของลำดับการเขียนมากที่สุด ส่วนผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อการเรียนคันจิในเรื่องของความหมายมากที่สุด

ยุพกา พุกุชิม่า (2552) ทำการศึกษาความเชื่อและกลยุทธ์การเรียนรู้ของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชาวไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปี 1-4 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 98 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ แต่ยังคงมีภาวะการณ์พึงพิงครูในระดับสูง โดยหวังให้ครูทำหน้าที่สอน ชี้แนะและแก้ไขข้อผิดพลาด 2) นิสิตสาขาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นมีการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ในระดับปานกลาง โดยกลยุทธ์ที่เลือกใช้บ่อย

ได้แก่ กลยุทธ์ที่สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองจากสื่อที่ใกล้ตัวและเข้าถึงได้ง่าย เช่น “ใช้สื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความหมายของศัพท์ สำนวน” “ดูหนังหรือรายการทีวีญี่ปุ่น” เป็นต้น

สุพรพันธ์ จิตบรรเทา (2552) ทำการศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนและครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนและครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชาวไทยมีความเชื่อด้านบวกและมีแรงจูงใจสูงในการเรียนและการสอนภาษาญี่ปุ่น นักเรียนให้ความสำคัญในการเรียนคำศัพท์ คันจิ และไวยากรณ์ ตามลำดับ ในด้านของครูผู้สอนนั้น มีแนวโน้มที่ให้ความสำคัญกับการสอนตามหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาที่มุ่งเน้นการเพิ่มความสามารถในการสื่อสาร

石橋 (2009) ศึกษาความเชื่อและกลวิธีที่เป็นลักษณะเฉพาะของผู้เรียนชาวไทยที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถามวัดความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1-ชั้นปีที่ 4 จำนวน 115 คน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ ความถูกต้อง (ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนหรือเจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องของเรียงความที่ผู้เรียนเขียน) กระบวนการคิด (เช่น การวางโครงร่างของเรียงความ) การความประณีตในการเขียน การพึ่งพาเพื่อนในชั้นเรียน ความยากในการเขียนเรียงความ และความเอาใจใส่รูปประโยค ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะพิเศษความเชื่อของผู้เรียนชาวไทยที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น คือ การให้ความสำคัญในการเขียนภาษาญี่ปุ่นให้ถูกต้อง เวลาที่ผู้เรียนจะเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นจะวางแผนการเขียนว่าจะเขียนอะไร และจะเขียนอย่างไร แล้วนำสิ่งที่ตัวเองอยากเขียนมาแต่งประโยค จากนั้นจึงให้เพื่อนร่วมชั้น (หรือคู่ของตนเอง) ช่วยอ่านเพื่อทวนว่ารูปประโยคที่เขียนไปตรงกับสิ่งที่ต้องการสื่อหรือไม่ รวมถึงได้เปรียบเทียบความเชื่อในการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นระหว่างชั้นปีและผลการเรียนพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความเชื่อในการเขียนเรียงความในแต่ละชั้นปีแล้ว พบปัจจัยที่แตกต่าง 4 ข้อ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นมากกว่าชั้นปีอื่น แต่กลับมีค่าเฉลี่ยความเชื่อด้าน “ความถูกต้อง” น้อยลง ในขณะที่ ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้าน “กระบวนการคิด” ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนค่าเฉลี่ยความเชื่อ “ความประณีตในการเขียน” และ “การพึ่งพาอาศัยเพื่อนร่วมชั้นเรียน” ของแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างกันอาจกล่าวได้ว่าสิ่งนี้มีความสัมพันธ์กับความเชื่อของผู้สอน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเรื่องการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นกับคะแนนสอบสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

สุพรรณษา พิณศรี (2554) ทำการศึกษาความเชื่อของนักศึกษา อาจารย์ และคนทำงานที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นที่มีต่อไวยากรณ์ (คำยืมในภาษาญี่ปุ่น) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งพัฒนาขึ้นจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) โดยเพิ่มคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 คือ ความคิดเห็นที่มีต่อไวยากรณ์ และส่วนที่ 3 คือ วัดความเชื่อที่มีต่อไวยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 264 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นระดับมหาวิทยาลัยชาวไทย จำนวน 23 คน และกลุ่มคนทำงานชาวไทยที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการ

ทำงาน จำนวน 102 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักศึกษา กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มคนทำงานต่างก็เห็นความสำคัญของการเรียนไโรโรงะ แต่ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องระดับความสามารถด้านไโรโรงะที่ผู้เรียนควรมี และเรื่องทักษะการใช้ไโรโรงะที่ยากที่สุด ส่วนด้านความเชื่อที่มีต่อไโรโรงะพบว่า เรื่องทัศนคติ ธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษาและกลยุทธ์การเรียน และการสื่อสารไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนความเชื่อด้านแรงจูงใจในการเรียนไโรโรงะ ระดับความยากง่ายในการเรียนไโรโรงะ และความต้องการในการเรียนไโรโรงะมีความแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภณทิวา กฤษวัฒน์กรณ (2557) ทำการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อคั่นจิ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มนิสิตนักศึกษาที่กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกชั้นปีที่ 3 ในแต่ละภูมิภาครวม 6 แห่ง จำนวน 188 คน และกลุ่มผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยในแต่ละภูมิภาค จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนดัดแปลงจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) และแบบสอบถามของ Ventura (2007) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อคั่นจิ 2) ความเชื่อที่มีต่อระดับความยากง่ายในการเรียนคั่นจิ 3) ความเชื่อด้านธรรมชาติในการเรียนคั่นจิ 4) ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนและการสื่อสาร และ 5) ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนคั่นจิ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อต่ออักษรคั่นจิในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้สอนมีความเชื่อต่ออักษรคั่นจิในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในส่วนของผลการเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่ออักษรคั่นจิในภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โยโกะ คะโนะเมะ และ คะนะโกะ โยชิมิเนะ (2015) ทำการศึกษาความเชื่อต่อครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่น: ผลสำรวจจากแบบสอบถามของผู้เรียนและบริษัทย่อยของญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อที่มีต่อครูสอนภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่นเกี่ยวกับบทบาทการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยของไทย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย และบัณฑิตของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 3 สถาบัน ผลการศึกษาพบว่า ประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อที่มีต่อผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่น จำแนกได้ 8 ประการ คือ การสร้างความใกล้ชิด และความไว้วางใจต่อผู้เรียน การเป็นผู้อำนวยความสะดวก การบรรลุมหาบทบาทการเป็นผู้ให้คำปรึกษา การเป็นผู้ประสานงานติดต่อระหว่างบริษัทกับผู้เรียน การมีคุณสมบัติของนักขาย การมีความรู้กว้างขวางและมีประสบการณ์อื่นนอกเหนือจากการเป็นครู การมีความกระตือรือร้นและความเชี่ยวชาญที่สูงขึ้น การเป็นคนที่มีความเป็นนานาชาติซึ่งเข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและรู้จักเข้าใจในวัฒนธรรมของตน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีวิธีดำเนินการวิจัยซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และขอบเขตการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
2. เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1. ผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะนิสิต นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือ จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยพะเยา โดยเลือกเฉพาะนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ผ่านการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาพอสมควรและมีประสบการณ์ในการอ่านและเรียนรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นมาพอสมควรแล้ว จำนวน 183 คน

2. ผู้สอนภาษาญี่ปุ่น เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือ จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 9 คน

ทั้งนี้ จำแนกจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามสถาบันการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันการศึกษา

สถาบัน	ผู้เรียน	ผู้สอน
มหาวิทยาลัยนเรศวร	50	3
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	69	2
มหาวิทยาลัยพะเยา	64	4
รวม	183	9

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสอบถาม

ผู้วิจัยอ้างอิงจากแบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองซึ่งเรียกว่า Beliefs about Language Learning Inventory (BALLI) คิดค้นโดย Horwitz (1985, 1987, 1988) ซึ่งประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความเชื่อ 5 ประเด็น ได้แก่

- 1) ความถนัดในการเรียนภาษาที่สอง
- 2) ความยากในการเรียนภาษาที่สอง
- 3) ธรรมชาติของภาษาที่สอง
- 4) กลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่สองและการสื่อสาร
- 5) แรงจูงใจและความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาที่สอง

เนื่องจากผู้วิจัยใช้เครื่องมือนี้กับผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยจึงได้ดัดแปลงแบบสอบถามจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย พร้อมทั้งปรับแก้ค่าเพื่อให้ตรงกับบริบทของประเด็นการวิจัย ดังนี้

- 1) ความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 2) ความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 3) ธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 4) กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร
- 5) แรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

โดยในส่วนนี้มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้เลือก 5 ระดับ อ้างอิงตามมาตรวัดของลิเกิร์ต (Likert Scale) คือ 1) ไม่เชื่อเลย 2) เชื่อน้อย 3) ไม่แน่ใจ 4) เชื่อค่อนข้างมาก 5) เชื่อมากที่สุด

ทั้งนี้ แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้จำแนกออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่

- 1) แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน
- 2) แบบสอบถามสำหรับผู้สอน

แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน จำแนกออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) และคำถามแบบจัดอันดับ (Ranking) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้เลือก 5 ระดับ อ้างอิงตามมาตรวัดของลิเกิร์ต (Likert Scale) กล่าวคือ 1) ไม่เชื่อเลย 2) เชื่อน้อย 3) ไม่แน่ใจ 4) เชื่อค่อนข้างมาก 5) เชื่อมากที่สุด จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 1 ข้อ

แบบสอบถามสำหรับผู้สอน จำแนกออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) และคำถามแบบจัดอันดับ (Ranking) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้เลือก 5 ระดับ อ้างอิงตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) กล่าวคือ 1) ไม่เชื่อเลย 2) เชื่อน้อย 3) ไม่แน่ใจ 4) เชื่อค่อนข้างมาก 5) เชื่อมากที่สุด จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 1 ข้อ

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จำแนกออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

แนวทางการสัมภาษณ์ ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

1) สำหรับตัวท่านทักษะด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อเทียบกับทักษะด้านอื่นๆ ถือว่ายากหรือง่าย ถ้าง่าย เพราะเหตุใด ถ้ายาก เพราะเหตุใด

2) ท่านคิดว่าความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของท่านเมื่อเทียบกับทักษะอื่นอยู่ในระดับที่สูงหรือต่ำ หรือเท่ากับทักษะด้านอื่น เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น

3) ท่านคิดว่าลักษณะเฉพาะของภาษาญี่ปุ่นลักษณะใดที่ท่านเห็นว่าเอื้อต่อทักษะการอ่านทำความเข้าใจได้ และลักษณะเฉพาะลักษณะใดที่ท่านเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการอ่านทำความเข้าใจ

4) กรณีผู้สอนถามทั้ง 2 ข้อ กรณีผู้เรียนถามเฉพาะข้อ 4.1

4.1 ท่านคิดว่าในการพัฒนาทักษะการอ่านของท่านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นถือเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ อย่างไร และท่านมีกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอย่างไรบ้าง

4.2 ท่านคิดว่าในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นถือเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ อย่างไร และท่านได้มีการสอนกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นให้แก่ผู้เรียนหรือไม่ อย่างไรบ้าง

5) ท่านเห็นว่าทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นต่อท่านมากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับทักษะอื่นและหากจำเป็นท่านคิดว่าจำเป็นอย่างไร

6) ท่านเห็นว่ารายวิชาการอ่านมีความสำคัญอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับรายวิชาทักษะอื่น และท่านมีความคาดหวังต่อรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือไม่ อย่างไรบ้าง

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับผู้เรียนและแบบสอบถามสำหรับผู้สอน ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามสำหรับผู้เรียนเท่ากับ 0.785 และผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามสำหรับผู้สอนเท่ากับ 0.695

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในเดือนพฤษภาคม-กันยายน 2560 และดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามกึ่งโครงสร้างในเดือนมกราคม 2561 โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำเอกสารเสนอคณะมนุษยศาสตร์เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยไปยังผู้บริหารหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่น ทั้ง 3 สถาบัน
2. ผู้วิจัยติดต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นทางโทรศัพท์ด้วยตนเองเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งนัดวันและเวลาในการเก็บข้อมูล
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
5. สรุปผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
6. หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้สอน 1 คน และผู้เรียน 1 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ คำร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง โดยตีความค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย

4.50-5.00	หมายถึง	มีความเชื่อมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความเชื่อมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความเชื่อปานกลาง (ไม่แน่ใจ)
1.50-2.49	หมายถึง	มีความเชื่อน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีความเชื่อน้อยที่สุด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ ค่าการกระจายของข้อมูล มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

S.D. เท่ากับ 0.00	หมายถึง	ความคิดเห็นในข้อนั้นไม่มีการกระจายตัว
S.D. เท่ากับ 0.001–0.050	หมายถึง	ความคิดเห็นในข้อนั้นมีการกระจายตัวอยู่ในระดับต่ำ
S.D. เท่ากับ 0.051–0.999	หมายถึง	ความคิดเห็นในข้อนั้นมีการกระจายตัวอยู่ในระดับปานกลาง
S.D. เท่ากับ 1 ขึ้นไป	หมายถึง	ความคิดเห็นในข้อนั้นมีการกระจายตัวอยู่ในระดับสูง

3. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งเป็นส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิด โดยวิเคราะห์เนื้อหาและนำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ หลังจากนั้นจึงแจกแจงความถี่และหาร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

การเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ทั้งนี้ สถิติเชิงอนุมานที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และ การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง โดยตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

ตั้งสมมติฐาน

H_0 : ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบโดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

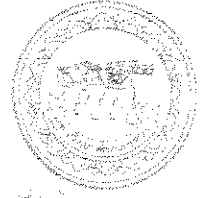
อนึ่ง ในการนำเสนอผลการวิจัยจะใช้สัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยในครั้งนี มุ่งศึกษาความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เสนอไว้ในตารางที่ 3-8 ตามลำดับ ดังนี้

- 1.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียน
- 1.2 ความเชื่อของผู้เรียนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 1.3 ความเชื่อของผู้เรียนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 1.4 ความเชื่อของผู้เรียนด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 1.5 ความเชื่อของผู้เรียนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร
- 1.6 ความเชื่อของผู้เรียนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เสนอไว้ในตารางที่ 9-14 ตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้สอน
- 2.2 ความเชื่อของผู้สอนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 2.3 ความเชื่อของผู้สอนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 2.4 ความเชื่อของผู้สอนด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 2.5 ความเชื่อของผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร
- 2.6 ความเชื่อของผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เสนอไว้ในตารางที่ 15-19 ตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความถนัดที่ในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร

3.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น เสนอไว้ในตารางที่ 20-21 ตามลำดับ ดังนี้

4.1 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้เรียน

4.2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เสนอไว้ในตารางที่ 3-8 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 3 ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียน

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
- หญิง	130	71.00
- ชาย	53	29.00
2. ชั้นปี		
- ชั้นปีที่ 3	94	51.40
- ชั้นปีที่ 4	89	48.60
3. ผลการเรียน		
-3.01 – 3.50	64	35.00
-2.51 – 3.00	51	27.90
-2.01 – 2.50	38	20.80
-มากกว่า 3.51	30	16.40
4. ประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น		
- เคย	99	54.10
- ไม่เคย	84	45.90
กรณีที่เคย -โรงเรียนมัธยมศึกษา	93	93.90
-สถาบันสอนภาษา	3	6.10
5. ประสบการณ์ในการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น		
-เคยสอบ (ระดับที่เคยสอบ)	146	79.80
-N4	110	75.30
-N5	64	43.80
-N3	40	27.40
-N2	5	3.40

ตารางที่ 3 ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียน (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
5.ประสบการณ์ในการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น (ต่อ) ระดับที่สอบผ่าน		
- N5	42	28.80
- N4	36	24.70
- N3	17	11.60
- N2	1	0.70
- ไม่เคยสอบ	7	20.20
6.เคยเรียนรายวิชาการอ่านหรือรายวิชาที่มุ่งเน้นด้านการอ่าน ภาษาญี่ปุ่น		
-เคย	183	100
-ไม่เคย	0	0.00
7.ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกฝนการอ่านภาษาญี่ปุ่น		
-1-2 ชั่วโมงต่อวัน	107	58.50
-น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน	60	32.80
-3-4 ชั่วโมงต่อวัน	10	5.50
-มากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน	6	3.30
8. ลักษณะเอกสารภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการฝึกฝนการอ่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-ตำราเรียน	155	84.70
-เว็บไซต์	104	56.80
-การ์ตูน	90	49.20
-นิตยสาร	25	13.70
-บทความ	25	13.70
-หนังสือพิมพ์	17	9.30
-อื่นๆ ได้แก่ เกม ฉลากสินค้า นิทาน เนื้อเพลง วรรณกรรม	17	9.30
9. ระดับความยากของทักษะการอ่าน (เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะฟัง พูด และเขียน)		
- ยากที่สุด	18	9.80
↓	52	28.40
	57	31.10
- ง่ายที่สุด	53	29.00

ตารางที่ 3 ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียน (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
10 .ระดับความสำคัญของทักษะการอ่าน (เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะฟัง พูด และเขียน)		
-สำคัญที่สุด	8	4.40
↓	18	9.80
	136	74.30
-สำคัญน้อยที่สุด	20	10.90

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.00 เป็นผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 51.40 และเป็นผู้เรียนชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 48.60 มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 27.90 และ ผลการเรียน 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 20.80 และมากกว่า 3.51 คิดเป็นร้อยละ 16.40 ในส่วนของประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้าศึกษาภาษาญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่งเคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 54.10 ในขณะที่ ผู้เรียนร้อยละ 45.90 ไม่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน โดยผู้ที่เคยเรียนมาก่อนนั้นเป็นการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 93.90 และเป็นการเรียนที่สถาบันสอนภาษา คิดเป็นร้อยละ 6.10 ประสบการณ์ในการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น พบว่า ผู้เรียนเคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 79.80 ระดับที่เคยสอบมากที่สุดคือ N4 คิดเป็นร้อยละ 75.30 รองลงมาคือ N5, N3 และ N2 คิดเป็นร้อยละ 43.80, 27.40 และ 3.40 ตามลำดับ จากจำนวนของผู้ที่เคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับที่สอบผ่านมากที่สุดคือ N5 คิดเป็นร้อยละ 28.80 รองลงมาคือ N4, N3 และ N2 คิดเป็นร้อยละ 24.70, 11.60 และ 0.70 ตามลำดับ ผู้เรียนทุกคนเคยเรียนรายวิชาการอ่านหรือรายวิชาที่มุ่งเน้นด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นคิดเป็นร้อยละ 100 ระยะเวลาที่ผู้เรียนใช้ในการฝึกฝนการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ใช้เวลา 1-2 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมาคือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 32.80, 3-4 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และ มากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ลักษณะเอกสารภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการฝึกฝนการอ่านพบว่า เกือบทั้งหมดเป็นตำราเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.70 รองลงมาเป็นเว็บไซต์ หรือการ์ตูนคิดเป็นร้อยละ 56.80 และ 49.20 ตามลำดับ นอกจากนี้ ผู้เรียนยังอ่านนิตยสารและบทความ คิดเป็นร้อยละ 13.70 เท่ากัน ระดับความยากของทักษะการอ่านเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะฟัง การพูดและการเขียนพบว่า ผู้เรียนร้อยละ 31.10 ให้ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ยากในลำดับที่ 3 ผู้เรียนร้อยละ 29.00 ให้ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ยากในอันดับที่ 4 (ง่ายที่สุด) ความสำคัญของทักษะการอ่านเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนพบว่า ผู้เรียนกว่าร้อยละ 70.00 ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน จากทักษะทั้ง 4 ด้าน อยู่ในอันดับที่ 3

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	\bar{x}	SD
	1	2	3	4	5			
1 หากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่	1.10	4.40	11.50	33.30	49.70	83.00	4.26	0.90
2 คนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ	8.20	14.80	33.30	26.80	16.90	43.70	3.30	1.15
9 ภาษาแม่ของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	8.70	18.60	25.70	29.50	17.50	47.00	3.08	1.24
6 ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	5.50	24.00	51.40	18.60	0.50	19.10	2.85	0.80
5 ท่านมีความถนัดในการพูดภาษาญี่ปุ่น	4.90	27.90	49.70	15.80	1.60	17.40	2.81	0.81
7 ท่านมีความถนัดในการเขียนภาษาญี่ปุ่น	8.70	25.70	45.40	17.50	2.70	20.20	2.80	0.92
4 ท่านมีความถนัดในการฟังภาษาญี่ปุ่น	6.00	33.90	41.00	16.40	2.70	19.10	2.76	0.89
3 การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ท่านเคยเรียนมา	21.30	24.60	28.40	18.00	6.00	24.00	2.62	1.18
8 ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นผู้หญิงเป็นเพศที่จะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย	29.00	19.10	34.40	15.30	2.20	17.50	2.43	1.12
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น							3.01	0.51

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้เรียนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 3.01 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าหากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 83.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.26 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความเชื่อว่าคนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 43.70 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.30 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีความเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 47.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของความถนัดด้านทักษะการอ่านพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อว่าตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 19.10 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.85 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับการอ่านภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมา ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เคยเรียนมา คิดเป็นร้อยละ 24.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.62 อยู่ในระดับน้อย ในส่วนของความเชื่อเกี่ยวกับเพศและการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนเชื่อว่า ผู้หญิงเป็นเพศที่จะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 17.50 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.43 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียนด้านความยากที่ในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	\bar{x}	SD	
	1	2	3	4	5				
14	ในที่สุดท่านจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี	0.50	9.80	38.30	34.40	16.40	50.80	3.57	0.90
12	การอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก	3.30	9.80	39.90	29.50	16.40	45.90	3.46	0.99
10	การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการฟัง พูดและเขียน	9.30	19.10	25.70	33.90	11.50	45.40	3.19	1.15
11	ทักษะการฟังง่ายกว่าการอ่าน	14.80	24.60	21.90	27.30	11.50	38.80	2.96	1.25
13	ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาคคล้ายกับภาษาแม่ของท่าน	42.60	27.30	20.80	6.00	2.70	8.70	1.98	1.04
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น							3.03	0.51	

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้เรียนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.03 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าในที่สุดจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี คิดเป็นร้อยละ 50.80 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.57 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก คิดเป็น ร้อยละ 45.90 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.46 อยู่ในระดับปานกลาง เชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ ง่ายกว่าทักษะการฟัง การพูดและการเขียน คิดเป็นร้อยละ 45.40 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.19 อยู่ใน ระดับปานกลาง ในอีกด้านหนึ่ง ผู้เรียนที่มีความเชื่อว่าการฟังง่ายกว่าการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 38.80 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.96 อยู่ในระดับปานกลาง ความเชื่อเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาพบว่า ผู้เรียน เชื่อว่าภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาคคล้ายกับภาษาแม่ คิดเป็นร้อยละ 8.70 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 1.98 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียนด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	\bar{x}	SD
	1	2	3	4	5			
16 ถ้าท่านเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นจะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง	2.70	4.40	18.60	29.00	45.40	74.40	4.10	0.93
17 ท่านต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้	2.70	10.40	29.00	39.30	18.60	57.90	3.61	0.99
18 การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน	3.80	12.00	30.10	31.70	21.90	53.60	3.56	1.07
15 ท่านจำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี	4.40	23.00	35.50	25.10	12.00	37.10	3.17	1.05
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น							3.61	0.60

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้เรียนด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่ามีค่าเฉลี่ย 3.61 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าหากเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นจะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 74.40 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.10 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนเชื่อว่าต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ คิดเป็นร้อยละ 57.90 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.61 อยู่ในระดับมาก อีกทั้ง เชื่อว่าการฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.60 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.56 อยู่ในระดับมาก และผู้เรียนมีความเชื่อว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี คิดเป็นร้อยละ 37.10 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.17 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร

ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ ร้อยละ (ละ)	\bar{x}	SD
	1	2	3	4	5			
20 การอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฟังฝน เป็นสิ่งสำคัญ	1.10	2.20	10.90	27.30	57.90	85.20	4.40	0.85
22 ต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้น ไม่เช่นนั้นแล้ว การอ่านระดับต่อไปจะยาก	0.50	4.40	33.30	38.30	23.50	61.80	3.80	0.86
21 เมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก ท่านมีความกังวล	6.00	4.90	23.50	33.90	29.50	63.40	3.78	0.90
19 การฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่น เมื่อท่านไม่เข้าใจคำศัพท์	6.00	9.80	30.10	29.00	24.60	53.60	3.57	1.14
24 การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่าน เอาความได้ดี	3.80	12.00	31.10	33.30	19.10	52.40	3.52	1.05
23 การอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน	20.20	40.40	26.80	9.80	2.70	12.50	2.34	0.99
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร							3.56	0.54

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้เรียนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารมีค่าเฉลี่ย 3.56 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฟังฝนเป็นสิ่งสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 85.20 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.40 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นไม่เช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก คิดเป็นร้อยละ 61.80 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.80 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนเกินกว่าร้อยละ 60 มีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 อยู่ในระดับมาก อีกทั้ง ผู้เรียนยังเชื่อว่าการฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 53.60 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.57 อยู่ในระดับมาก การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี คิดเป็นร้อยละ 52.40 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.52 อยู่ในระดับมาก และการอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.54 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้เรียนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	\bar{x}	SD
		1	2	3	4	5			
30	การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน	0.50	3.30	24.00	30.60	41.00	71.60	4.09	0.91
26	ทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ	1.10	3.30	26.20	41.10	28.40	69.50	3.92	0.88
29	คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง	7.10	9.30	24.00	32.20	26.80	59.00	3.63	1.18
25	ถ้าท่านสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน	3.30	8.20	33.30	32.80	22.40	54.40	3.63	1.02
27	ความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้	4.40	14.20	42.60	28.40	9.80	38.20	3.25	0.97
28	เนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้นการฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่องที่จำเป็น	33.30	32.20	22.40	8.70	2.70	11.40	2.15	1.06
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น								3.45	0.59

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้เรียนด้านความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง คิดเป็นร้อยละ 71.60 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.09 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 69.50 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.92 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าคนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง คิดเป็นร้อยละ 54.40 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.63 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าหากสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.72 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนที่เชื่อว่าความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้ คิดเป็นร้อยละ 38.20 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.25 อยู่ในระดับปานกลาง และผู้เรียนที่เชื่อว่าเนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้นการฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่องที่จำเป็น คิดเป็นร้อยละ 11.40 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.15 อยู่ในระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเชื่อของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
เสนอไว้ในตารางที่ 9-14 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 9 ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้สอน

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
1.เพศ		
- หญิง	8	88.89
- ชาย	1	11.11
2.อายุ		
-31-40 ปี	7	77.78
-41-50 ปี	2	22.22
3.ระดับการศึกษา		
-ปริญญาโท	5	55.56
-ปริญญาเอก	4	44.44
4.ตำแหน่งทางวิชาการ		
-อาจารย์	7	77.78
-ผู้ช่วยศาสตราจารย์	2	22.22
5.ประสบการณ์ในการสอนภาษาญี่ปุ่น		
-1-5 ปี	4	44.44
-มากกว่า 10 ปี	3	33.33
-6-10 ปี	2	22.22
6.เคยสอนการอ่าน		
-เคย	8	88.89
-ไม่เคย	1	11.11
7.ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นโดยเฉลี่ย		
-น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	3	33.33
-1-2 ชั่วโมง	3	33.33
-3-4 ชั่วโมง	2	22.22
-มากกว่า 4 ชั่วโมง	1	11.11
8.ลักษณะเอกสารที่อ่าน		
-ตำราเรียน	7	77.78
-เว็บไซต์	6	66.67
-บทความทางวิชาการ	4	44.44
-หนังสือการ์ตูน	3	33.33
-หนังสือพิมพ์	2	22.22
-นิตยสารบันเทิง	2	22.22

ตารางที่ 9 ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้สอน (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
9.ระดับความยากของทักษะการอ่าน (เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะฟัง พูด และเขียน)		
-ยากที่สุด	2	22.22
↓	1	11.11
	4	44.44
-ง่ายที่สุด	2	22.22
10.ระดับความสำคัญของทักษะการอ่าน (เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะ ฟัง พูด และเขียน)		
-สำคัญที่สุด	1	11.11
↓	0	0.00
	5	55.56
-สำคัญน้อยที่สุด	3	33.33

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สอนพบว่า ผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 88.89 อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 77.78 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.22 ผู้สอนเกินกว่าครึ่งหนึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 55.56 จบการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 44.44 ผู้สอนร้อยละ 22.22 มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีประสบการณ์ในการสอนภาษาญี่ปุ่น 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.44 มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 และมีประสบการณ์ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.20 ผู้สอนเกือบทั้งหมดเคยสอนรายวิชาการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ใช้เวลาในการอ่านภาษาญี่ปุ่นน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน และ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากัน รองลงมาคือ ใช้เวลาในการอ่านภาษาญี่ปุ่น 3-4 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ลักษณะของเอกสารที่อ่านเกือบทั้งหมดเป็นตำราเรียน คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมาเป็นเว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 66.67 บทความทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 44.44 หนังสือการ์ตูน คิดเป็นร้อยละ 33.33 หนังสือพิมพ์และนิตยสารบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 22.22 เท่ากัน ความยากของทักษะการอ่านเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะฟัง การพูดและการเขียนพบว่า ผู้สอนร้อยละ 44.44 เห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ยากเป็นอันดับที่ 3 ผู้สอนร้อยละ 22.22 เห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ยากที่สุด และในทางกลับกัน ผู้สอนร้อยละ 22.22 ก็เห็นว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ยากเป็นอันดับที่ 4 (ง่ายที่สุด) เมื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญของทักษะการอ่านกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนพบว่า ผู้สอนให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านอยู่ในอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 55.56

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้สอน

ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เฉลี่ย ร้อยละ (ละ)	\bar{x}	SD
	1	2	3	4	5			
1 หากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่	0	0	27.30	27.30	45.50	77.78	4.18	0.87
6 ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	0.00	0.00	45.50	36.40	18.20	55.56	3.73	0.78
9 ภาษาแม่ของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	9.10	18.20	0.00	36.40	36.40	77.78	3.73	1.22
4 ท่านมีความถนัดในการฟังภาษาญี่ปุ่น	0.00	18.20	18.20	54.50	9.10	66.67	3.55	0.93
2 คนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ	9.12	27.30	27.30	18.20	18.20	33.33	3.09	1.30
5 ท่านมีความถนัดในการพูดภาษาญี่ปุ่น	0.00	27.30	45.50	27.30	0.00	22.22	3.00	0.77
7 ท่านมีความถนัดในการเขียนภาษาญี่ปุ่น	0.00	27.30	45.50	27.30	0.00	22.22	3.00	0.77
3 การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆที่เคยเรียนมา	45.50	18.20	0.00	27.30	9.10	33.33	2.36	1.56
8 ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นผู้หญิงเป็นเพศที่จะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย	36.40	27.30	27.30	0.00	9.10	11.11	2.18	1.25
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้สอน							3.20	0.65

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้สอนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.20 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนมีความเชื่อว่า หากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 77.78 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.18 อยู่ในระดับมาก ในส่วนของความถนัดด้านทักษะการอ่านพบว่า ผู้สอนมีความเชื่อว่าตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 54.60 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.73 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาญี่ปุ่น ผู้สอนมีความเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 72.80 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.73 อยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ผู้สอนมีความเชื่อว่าคนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ

เปรียบเทียบการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับการอ่านภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมา ผู้สอนคิดว่าตนเองมีความถนัดในทักษะการฟัง และทักษะการพูด คิดเป็นร้อยละ 22.22 เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.00 อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน ผู้สอนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เคยเรียนมา คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.36 อยู่ในระดับน้อย ในส่วนของความเชื่อเกี่ยวกับเพศและการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้สอนมีความเชื่อว่าผู้หญิงเป็นเพศที่จะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 11.11 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.18 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 11 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้สอน

ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ ร้อยละ (ละ)	\bar{x}	SD
	1	2	3	4	5			
14 ในที่สุดท่านจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี	0.00	0.00	45.50	36.40	18.20	55.56	3.73	0.78
10 การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการฟัง พูด และเขียน	9.10	27.30	9.10	18.20	36.40	55.56	3.45	1.50
12 การอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก	9.10	0.00	45.50	27.30	18.20	44.44	3.45	1.12
11 ทักษะการฟังง่ายกว่าการอ่าน	27.30	9.10	27.30	18.20	18.20	33.33	2.91	1.51
13 ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาคลายกับภาษาแม่ของท่าน	45.50	45.50	9.10	0.00	0.00	0.00	1.64	0.67
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้สอน							3.04	0.53

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้สอนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่าผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.04 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าในที่สุดจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี คิดเป็นร้อยละ 55.56 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.73 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการฟัง การพูดและการเขียน คิดเป็นร้อยละ 55.56 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง ในทางกลับกัน เชื่อว่าการอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก คิดเป็นร้อยละ 44.44 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง ในอีกด้านหนึ่ง ผู้สอนมีความเชื่อว่าการฟังง่ายกว่าการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.91 อยู่ในระดับปานกลาง ความเชื่อเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาคลายกับภาษาแม่ คิดเป็นร้อยละ 0.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 1.64 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 12 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอนด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้สอน

ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ ร้อยละ	\bar{x}	SD
	1	2	3	4	5			
15 จำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี	0.00	0.00	18.20	36.40	45.50	88.89	4.27	0.78
16 ถ้าเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่น ท่านจะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง	0.00	9.10	9.10	45.50	36.40	88.89	4.09	0.94
17 ต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้	0.00	9.10	18.20	45.50	27.30	77.78	3.91	0.94
18 การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน	0.00	18.20	9.10	45.50	27.30	77.78	3.82	1.07
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้สอน							4.02	0.49

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้สอนด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความเชื่อ 4.02 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่า จำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี คิดเป็นร้อยละ 88.89 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.27 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าหากเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นจะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 88.89 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.09 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้สอนยังเชื่อว่าต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ คิดเป็นร้อยละ 77.78 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.91 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าการฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 77.78 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.82 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 13 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารของผู้สอน

ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ ร้อยละ	\bar{x}	SD
	1	2	3	4	5			
20 การอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ	0.00	0.00	0.00	9.10	90.90	100	4.91	0.30
19 การฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่น เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์	9.10	9.10	0.00	9.10	72.70	88.89	4.36	1.28
22 ห้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้น ไม่เช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก	0.00	0.00	18.20	36.40	45.50	88.89	4.27	0.78
21 เมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก ท่านมีความกังวล	9.10	18.20	9.10	27.30	36.40	66.67	3.64	1.43
24 การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี	18.20	45.50	18.20	0.00	18.20	22.22	2.55	1.36
23 การอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน	18.20	36.40	36.40	0.00	9.10	11.11	2.45	1.12
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารของผู้สอน							3.70	0.55

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารพบว่า ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.70 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าการอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 100 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.91 อยู่ในระดับมากที่สุด เชื่อว่าการฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 88.89 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.36 อยู่ในระดับมาก ผู้สอนเชื่อว่าต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นไม่เช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก คิดเป็นร้อยละ 88.89 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.27 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้สอนเกินกว่าร้อยละ 50 มีความกังวล เมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.64 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี คิดเป็นร้อยละ 22.22 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.55 อยู่ในระดับปานกลางอีกทั้ง เชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.11 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.45 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 14 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อของผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ ร้อย) (ละ	\bar{x}	SD
	1	2	3	4	5			
26 ทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ	0.00	0.00	0.00	18.20	81.80	100	4.82	0.40
30 การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน	0.00	0.00	0.00	18.20	81.80	100	4.82	0.40
25 ถ้าท่านสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน	0.00	0.00	18.20	45.50	18.20	66.67	4.18	0.75
29 คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง	0.00	18.20	18.20	27.30	36.40	66.67	3.82	1.16
27 ความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้	18.20	0.00	45.50	18.20	18.20	33.33	3.18	1.32
28 เนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้นการฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่องที่จำเป็น	54.50	36.40	9.10	0.04.0	0.00	0.00	1.55	0.68
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้สอน							3.73	0.51

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นความเชื่อของผู้สอนด้านความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความเชื่อ 3.73 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 100 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.82 อยู่ในระดับมากที่สุด เชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.82 อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนเชื่อว่า หากสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน คิดเป็นร้อยละ 66.67 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.18 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้สอนเชื่อว่า คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษา เป็นคนเก่ง คิดเป็นร้อยละ 66.67 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.82 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้ คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.18 อยู่ในระดับปานกลาง เชื่อว่าเนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้น การฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่องที่จำเป็น คิดเป็นร้อยละ 0.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 1.55 อยู่ในระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

เสนอไว้ในตารางที่ 15-19 ตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอน

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	X^2	Sig
ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น					
1	หากเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่ากว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่	ผู้เรียน	4.26	2.848	0.584
		ผู้สอน	4.18		
2	คนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ	ผู้เรียน	3.30	1.478	0.831
		ผู้สอน	3.09		
3	การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ท่านเคยเรียนมา	ผู้เรียน	2.62	6.506	0.164
		ผู้สอน	2.36		
4	ท่านมีความถนัดในการฟังภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	2.76	12.291	0.015*
		ผู้สอน	3.55		
5	ท่านมีความถนัดในการพูดภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	2.81	1.582	0.812
		ผู้สอน	3.00		
6	ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	2.85	25.861	0.000*
		ผู้สอน	3.73		
7	ท่านมีความถนัดในการเขียนภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	2.80	1.823	0.768
		ผู้สอน	3.00		
8	ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นท่านเชื่อว่าผู้หญิงจะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าผู้ชาย	ผู้เรียน	2.43	4.304	0.366
		ผู้สอน	2.18		
9	ท่านเชื่อว่าภาษาแม่ของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	3.08	4.983	0.289
		ผู้สอน	3.73		
ด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ผู้เรียน	3.01	-	0.330
		ผู้สอน	3.20		

จากตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.01 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.20 อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ค่า Sig เท่ากับ 0.330 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่ายอมรับ H_0

นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นรายข้อ จะเห็นได้ว่าข้อคำถามที่ว่า ท่านมีความถนัดในการฟังภาษาญี่ปุ่น และ ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น นั้น พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.015 และ 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อเกี่ยวกับความถนัดในการฟังและการอ่านภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอน

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	X^2	Sig
ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น					
10	การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าฟังพูดเขียน	ผู้เรียน	3.19	7.234	0.124
		ผู้สอน	3.45		
11	การเขียนง่ายกว่าการอ่าน	ผู้เรียน	2.96	2.957	0.565
		ผู้สอน	2.91		
12	การอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก	ผู้เรียน	3.46	2.149	0.708
		ผู้สอน	3.45		
13	ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาคคล้ายกับภาษาแม่	ผู้เรียน	1.98	2.874	0.579
		ผู้สอน	1.64		
14	ท่านเชื่อว่า ในที่สุดท่านจะสามารถ อ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี	ผู้เรียน	3.57	1.306	0.860
		ผู้สอน	3.73		
ด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ผู้เรียน	3.03	-	0.564
		ผู้สอน	3.04		

จากตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.03 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.04 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.564 มีค่ามากกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่ายอมรับ H_0 นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	x^2	Sig
ความเชื่อด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น					
15	ท่านเชื่อว่าท่านจำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้ท่านอ่านได้ดี	ผู้เรียน	3.17	12.749	0.013*
		ผู้สอน	4.27		
16	ถ้าเรียนภาษาญี่ปุ่นในต่างประเทศจะอ่านเก่งกว่าเรียนในประเทศ	ผู้เรียน	4.10	2.448	0.654
		ผู้สอน	4.09		
17	คุณต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ดีจึงจะอ่านได้	ผู้เรียน	3.61	1.251	0.870
		ผู้สอน	3.91		
18	การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง	ผู้เรียน	3.56	3.046	0.550
		ผู้สอน	3.82		
ด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ผู้เรียน	3.61	-	0.349
		ผู้สอน	4.02		

จากตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.61 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.02 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.349 มีค่ามากกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่ายอมรับ H_0 นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อด้านธรรมชาติในการเรียนการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความเชื่อด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ข้อคำถามที่ว่า ท่านเชื่อว่าท่านจำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้ท่านอ่านได้ดี นั้น พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.013 มีค่าน้อยกว่า ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่แตกต่างกัน จำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้ท่านอ่านได้ดี

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	x^2	Sig
ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร					
19	ท่านเห็นว่าการเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อคุณไม่เข้าใจคำศัพท์	ผู้เรียน	3.57	13.030	0.011*
		ผู้สอน	4.36		
20	อ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ผิดฝน เป็นสิ่งสำคัญ	ผู้เรียน	4.40	4.740	0.315
		ผู้สอน	4.91		
21	คุณมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก	ผู้เรียน	3.78	4.532	0.339
		ผู้สอน	3.64		
22	คุณต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นการอ่านระดับต่อไปจะยาก	ผู้เรียน	3.80	3.306	0.508
		ผู้สอน	4.27		
23	การอ่านต้องฝึกในชั้นเรียน	ผู้เรียน	2.34	2.852	0.583
		ผู้สอน	2.45		
24	การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้อ่านได้ดี	ผู้เรียน	3.52	17.105	0.002*
		ผู้สอน	2.55		
ด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร		ผู้เรียน	3.56	-	0.962
		ผู้สอน	3.70		

จากตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารพบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.56 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.70 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.962 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่ายอมรับ H_0 นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนและการสื่อสารไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร รายข้อจะเห็นได้ว่า ข้อคำถามที่ว่าท่านเห็นว่าการเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่น เมื่อคุณไม่เข้าใจคำศัพท์ และ ข้อคำถาม การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้อ่านได้ดีนั้น พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.011 และ 0.002 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่แตกต่างกันว่า การเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ และการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้อ่านได้ดี

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย การทดสอบไค-สแควร์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	χ^2	Sig
ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น					
25	ถ้าคุณสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน	ผู้เรียน	3.63	3.364	0.499
		ผู้สอน	4.18		
26	คุณคิดว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ	ผู้เรียน	3.92	14.137	0.007*
		ผู้สอน	4.82		
27	ความ सरณในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้	ผู้เรียน	3.25	6.481	0.166
		ผู้สอน	3.18		
28	ปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปลภาษาการฝึกอ่านจึงไม่สำคัญ	ผู้เรียน	2.15	3.501	0.478
		ผู้สอน	1.55		
29	คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า ภาษาเป็นคนเก่ง 1	ผู้เรียน	3.63	2.188	0.701
		ผู้สอน	3.82		
30	การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน	ผู้เรียน	4.09	7.560	0.109
		ผู้สอน	4.82		
	ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	3.45	-	0.670
		ผู้สอน	3.73		

จากตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.73 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า Sig เท่ากับ 0.670 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่ายอมรับ H_0 นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความเชื่อด้านด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ข้อคำถามที่ว่า คุณคิดว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญนั้นพบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.007 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แสดงว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่แตกต่างกันว่า ทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียน เกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น

นำเสนอโดยจำแนกออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมของผู้เรียน

มีผู้เรียนเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมาทั้งสิ้น 37 คน โดยผู้วิจัยได้สรุปเป็นประเด็นต่างๆ และได้นำเสนอในตารางที่ 20

2. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมของผู้สอน

มีผู้สอนเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมาทั้งสิ้น 6 คน โดยผู้วิจัยได้สรุปเป็นประเด็นต่างๆ และได้นำเสนอในตารางที่ 21

ตารางที่ 20 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมของผู้เรียน

ประเด็นข้อคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
1.	เนื้อหาในการเรียนการสอนรายวิชาด้านการอ่าน		
	1. เนื้อหาที่ผู้สอนนำมาให้อ่านไม่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน สิ่งที่ผู้เรียนอยากอ่าน	3	8.11
	2. สนใจหนังสือพิมพ์	3	8.11
	3. สนใจการ์ตูน	2	5.45
	4. สนใจนิตยสาร	2	5.45
	5. สนใจบทความทางวิชาการ	2	5.45
	6. สนใจนวนิยาย	2	5.45
	7. สนใจเอกสารที่มีรูปภาพประกอบ	1	2.70
	8. เอกสารที่ให้ผู้เรียนเลือกมาอ่านด้วยตนเอง	1	2.70
2.	การจัดการเรียนการสอนรายวิชาด้านการอ่าน		
	1. ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านด้วยตัวเอง และกระตุ้นให้อ่านจนเป็นนิสัย	3	8.11
	2. ผู้สอนควนสอนส่วนประกอบของคันจิในวิชาการอ่านเพื่อให้ผู้เรียน สามารถเดาได้เวลาอ่าน	3	8.11
	3. ผู้สอนควรอธิบายไวยากรณ์เพิ่มเติมในรายวิชาด้านการอ่านด้วยจะ ทำให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจยิ่งขึ้น	2	5.45
	4. ผู้สอนควรสอนเกี่ยวกับคำที่เป็นเสียงจากธรรมชาติ เพื่อให้ง่าย ต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	1	2.70

ตารางที่ 20 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมของผู้เรียน (ต่อ)

ประเด็นข้อคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
2.	การจัดการเรียนการสอนรายวิชาด้านการอ่าน (ต่อ)		
	5. ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนในสภาพที่ไม่กดดันจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น	1	2.70
	6. การอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่ควรเกิน 2 ชั่วโมง	1	2.70
	7. ควรให้ผู้เรียนฝึกการอ่านตั้งแต่ชั้นปีที่ 1	1	2.70
	8. ควรเน้นการอ่านจับใจความ	1	2.70
	9. ไม่ใช่ นักเรียนทุกคนจะอ่านหนังสือทุกวัน แต่จะทำอย่างไรให้นักเรียนอ่านทุกวันได้	1	2.70
	10. การอ่านภาษาญี่ปุ่นให้เกิดประโยชน์จะต้องควบคู่กับการแปล	1	2.70
	11. การอ่านและแปลจะสามารถช่วยฝึกการจับใจความและฝึกการแปลภาษาไปในตัว ช่วยให้เกิดทักษะในการทำงานด้านการแปลในอนาคต	1	2.70
	12. อาจารย์ควรใส่ใจนักเรียนให้ทั่วถึง	1	2.70
3.	ปัญหาในการเรียนรายวิชาด้านการอ่าน		
	1. อ่านคั่นจึไม่ออก	5	13.51
	2. ไม่เข้าใจไวยากรณ์	3	8.11
	3. ไม่รู้คำศัพท์	2	5.45
4.	ความสำคัญของการอ่าน		
	1. การอ่านจะช่วยให้เราเพิ่มพูนคำศัพท์และความสามารถทางไวยากรณ์มากขึ้น	2	5.45
	2. การอ่านทุกทำให้มีโอกาสเรียนรู้และจดจำคั่นจึ	2	5.45
	3. การอ่านมีความสำคัญมาก และการอ่านจะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนด้วย	1	2.70
	4. สามารถเขียนประโยคที่สละสลวยมากขึ้น	1	2.70

ตารางที่ 21 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมของผู้สอน

ประเด็นข้อคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
1.	เนื้อหาในการเรียนการสอนรายวิชาด้านการอ่าน		
	1. การเลือกบทอ่านให้ผู้เรียน มีความสำคัญสำหรับการอ่านภาษาญี่ปุ่น ในฐานะผู้สอน ควรต้องคำนึงถึงเนื้อหาระดับความยากง่าย ความน่าสนใจของ บทอ่าน ทั้งนี้ เนื้อหาของบทอ่านที่จะเลือกฝึกทักษะด้านการอ่านนับว่ามีความสำคัญเป็นลำดับแรก การเลือกอ่านบทความที่มีเนื้อหาสนุก น่าสนใจ เป็น เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ผู้เรียนเคยได้ยินหรือได้ฟังมาบ้าง เป็นต้นนั้น จะช่วยให้การเรียนการสอนในวิชาการอ่านสนุก และผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้หรือภูมิความรู้ที่ตนมีอยู่กับเนื้อหาในบทอ่านได้ดีมากยิ่งขึ้น	1	2.70
	2. เนื้อหารายวิชาการอ่านควรมีการอ่านวรรณกรรม เช่น นวนิยาย นิทาน ฯลฯ จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีมากขึ้น เพลิดเพลินและมีสาระ	1	2.70
	3. นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ผู้สอนควรเพิ่มเติม สื่อทาง เทคโนโลยีต่างๆ เช่น ข่าวปัจจุบัน บทความ จากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น	1	2.70
2.	การจัดการเรียนการสอนรายวิชาการอ่าน		
	1. ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง อ่านในใจอาจจะไม่สำคัญ ควรอ่านออกเสียง อ่านให้เร็วขึ้นโดยไม่ต้องหายใจบ่อย	1	2.70
	2. ผู้สอนควรสอนเทคนิคและสอนวิธีการคิดให้กับผู้เรียน	1	2.70
	3. ผู้สอนสอดแทรกคำอธิบายเชิงไวยากรณ์	1	2.70
	4. ผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้อ่าน มีใจรักการอ่าน	1	2.70
	5. ในชั้นเรียนสามารถฝึกฝนทักษะการอ่านให้ผู้เรียนได้ส่วนหนึ่งเท่านั้น ส่วนที่เหลือผู้เรียนต้องเป็นฝ่ายสะสมประสบการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะตนเอง	1	2.70
	6. ควรมีกิจกรรมหรือรายวิชาการอ่านนอกเวลา เพื่อช่วยส่งเสริม การรักการอ่าน เพราะเวลาที่ใช้อ่านแต่ละคนไม่เท่ากัน ให้อ่านในคาบเรียน อาจจะทำให้ผู้เรียนบางคนมีทัศนคติทางลบกับผู้สอนได้	1	2.70
	7. ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตระหนักว่าสามารถฝึกการอ่านได้ด้วยตนเอง และการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเกิดการพัฒนาได้	1	2.70
	8. ควรมีการฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ต่อยอดจากการอ่าน เช่น แนวคิดที่ได้จากบทความ ไวยากรณ์ เป็นต้น	1	2.70

ตารางที่ 21 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมของผู้สอน (ต่อ)

ประเด็นข้อคิดเห็น		ความถี่	ร้อยละ
2.	การจัดการเรียนการสอนรายวิชาการอ่าน (ต่อ)		
	9. ควรฝึกฝนการอ่านเพื่อเอาความในเวลากำหนดและอ่านเพื่อเก็บข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ไปพร้อมๆ กันทั้ง 2 แบบ	1	2.70
	10. ควรฝึกการอ่านแบบสรุปใจความ	1	2.70
	11. ควรให้ผู้อ่านฝึกทักษะการอ่านแบบ scanning and skimming และควรฝึกอ่านอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1-2 เรื่อง	1	2.70

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น และศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือ จำนวน 183 คน และผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือ จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แบบสอบถาม ผู้วิจัยอ้างอิงจากแบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) คิดค้นโดย Horwitz (1985, 1987, 1988) โดยผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบสอบถามจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย พร้อมทั้งปรับแก้คำเพื่อให้ตรงกับบริบทของประเด็นการวิจัย ดังนี้

- 1) ความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 2) ความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 3) ธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น
- 4) กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร
- 5) แรงจูงใจและความคาดหวังของผู้เรียนในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ทั้งนี้ แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้ จำแนกออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน และ 2) แบบสอบถามสำหรับผู้สอน

แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน จำแนกออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) และคำถามแบบจัดอันดับ (Ranking) จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้เลือก 5 ระดับ อ้างอิงตามมาตรวัดของลิเกิร์ต (Likert Scale) กล่าวคือ 1) ไม่เชื่อเลย 2) เชื่อน้อย 3) ไม่แน่ใจ 4) เชื่อค่อนข้างมาก 5) เชื่อมากที่สุด จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 1 ข้อ

แบบสอบถามสำหรับผู้สอน จำแนกออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) และคำถามแบบจัดอันดับ (Ranking) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้เลือก 5 ระดับ อ้างอิงตามมาตรวัดของลิเกิร์ต (Likert Scale) กล่าวคือ 1) ไม่เชื่อเลย 2) เชื่อน้อย 3) ไม่แน่ใจว่าเชื่อหรือไม่ 4) เชื่อค่อนข้างมาก 5) เชื่อมากที่สุด จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 1 ข้อ

ผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับผู้เรียนและแบบสอบถามสำหรับผู้สอน ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามสำหรับผู้เรียนเท่ากับ 0.785 ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามสำหรับผู้สอนเท่ากับ 0.695

แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง จำแนกออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

แนวทางการสัมภาษณ์ ประกอบด้วยคำถามปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 6 ข้อ ดังนี้

1) สำหรับตัวท่านทักษะด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อเทียบกับทักษะด้านอื่นๆ ถือว่ายากหรือง่าย ถ้าง่าย เพราะเหตุใด ถ้ายาก เพราะเหตุใด

2) ท่านคิดว่าความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ของท่านเมื่อเทียบกับทักษะอื่นอยู่ในระดับที่สูงหรือต่ำ หรือเท่ากับทักษะด้านอื่น เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น

3) ท่านคิดว่าลักษณะเฉพาะของภาษาญี่ปุ่นลักษณะใดที่ท่านเห็นว่าเอื้อต่อทักษะการอ่านทำความเข้าใจได้ และลักษณะเฉพาะลักษณะใดที่ท่านเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการอ่านทำความเข้าใจ

4) กรณีผู้สอนถามทั้ง 2 ข้อ กรณีผู้เรียนถามเฉพาะข้อ 4.1

4.1 ท่านคิดว่าในการพัฒนาทักษะการอ่านของตัวท่านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นถือเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ อย่างไร และท่านมีกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอย่างไรบ้าง

4.2 ท่านคิดว่าในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นถือเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ อย่างไร และท่านได้มีการสอนกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นให้แก่ผู้เรียนหรือไม่ อย่างไรบ้าง

5) ท่านเห็นว่าทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นต่อท่านมากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับทักษะอื่นและหากจำเป็นท่านคิดว่าจำเป็นอย่างไร

6) ท่านเห็นว่ารายวิชาการอ่านมีความสำคัญอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับรายวิชาทักษะอื่น และท่านมีความคาดหวังต่อรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือไม่ อย่างไรบ้าง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ในส่วนของการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของการเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ทั้งนี้ สถิติเชิงอนุมานที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และ การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square)

ทั้งนี้ หลังจากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เรียน 1 คน และผู้สอน 1 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติม

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

1. ผู้เรียน

ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เกินกว่าครึ่งหนึ่งเป็นผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.01-3.50 มากที่สุด รองลงมาคือ 2.51-3.00, 2.01-2.50 และมากกว่า 3.51 ตามลำดับ ผู้เรียนเกินกว่าครึ่งหนึ่งเคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน โดยเกือบทั้งหมดเป็นการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนมัธยมศึกษาประสบการณ์ในการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนเคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับที่เคยสอบมากที่สุดคือ N4 รองลงมาคือ N5, N3 และ N2 ตามลำดับ จากจำนวนของผู้ที่เคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับที่สอบผ่านมากที่สุดคือ N5 รองลงมาคือ N4, N3 และ N2 ตามลำดับ ผู้เรียนทุกคนเคยเรียนรายวิชาการอ่านหรือรายวิชาที่มุ่งเน้นด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่น ทั้งนี้ ผู้เรียนเกินกว่าครึ่งหนึ่งใช้เวลาในการฝึกฝนการอ่านภาษาญี่ปุ่น 1-2 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาคือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน ลักษณะเอกสารภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการฝึกฝนการอ่านพบว่า เกือบทั้งหมดเป็นตำราเรียน รองลงมาเป็นเว็บไซต์หรือการ์ตูน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังอ่านนิตยสารและบทความอีกด้วย เมื่อให้ผู้เรียนเรียงลำดับความสำคัญของทักษะทั้ง 4 ด้าน พบว่า ผู้เรียนกว่าร้อยละ 70.00 ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านอยู่ในอันดับที่ 3 จากทักษะทั้ง 4 ด้าน

2. ผู้สอน

ผู้สอนเกือบทั้งหมดเป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ อายุ 41-50 ปี ผู้สอนเกินกว่าครึ่งหนึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ โดยตำแหน่งวิชาการที่ผู้สอนมีคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้สอนเกือบครึ่งหนึ่งมีประสบการณ์ในการสอนภาษาญี่ปุ่น 1-5 ปี รองลงมาคือ มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี และมีประสบการณ์ 6-10 ปี ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเคยสอนรายวิชาการอ่าน ใช้เวลาในการอ่านภาษาญี่ปุ่นน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน และ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน เท่ากัน รองลงมาคือใช้เวลาในการอ่านภาษาญี่ปุ่น 3-4 ชั่วโมงต่อวัน โดยลักษณะของเอกสารที่อ่านเกือบทั้งหมดเป็นตำราเรียน รองลงมาเป็นเว็บไซต์ บทความทางวิชาการ หนังสือการ์ตูน หนังสือพิมพ์และนิตยสาร

บันทึก เมื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญของทักษะการอ่านกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนพบว่า ผู้สอนเกินกว่าครึ่งหนึ่งให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านอยู่ในอันดับที่ 3 จากทักษะทั้ง 4 ด้าน

ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

1. ผู้เรียน

1.1 ด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าหากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่ อยู่ในระดับมาก

ผู้เรียนมีความเชื่อว่าคนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้เรียนมีความเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง และมีความเชื่อว่าตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับการอ่านภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมา ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เคยเรียนมา อยู่ในระดับน้อย ในส่วนของความเชื่อเกี่ยวกับเพศและการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนเชื่อว่าผู้หญิงเป็นเพศที่จะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย อยู่ในระดับน้อย

1.2 ด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าในที่สุดจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี อยู่ในระดับมาก

ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก อยู่ในระดับปานกลาง เชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการฟัง พูดและเขียน อยู่ในระดับปานกลาง ในอีกด้านหนึ่ง ผู้เรียนที่มีความเชื่อว่าการฟังง่ายกว่าการอ่าน อยู่ในระดับปานกลาง

ความเชื่อเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษคล้ายกับภาษาแม่อยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อด้านด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าหากเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นจะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนเชื่อว่าต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ อยู่ในระดับมาก อีกทั้ง เชื่อว่าการฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน อยู่ในระดับมาก

ผู้เรียนเชื่อว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร พบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสารอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝนเป็นสิ่งสำคัญ อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นไม่เช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก อยู่ในระดับมาก อีกทั้ง ผู้เรียนยังเชื่อว่าการฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี อยู่ในระดับมาก

ในขณะที่ผู้เรียนมีความเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

1.5 ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าคนที่อ่านภาษาได้มากกว่า ภาษาเป็นคนเก่ง 1 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าหากสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน อยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ผู้เรียนที่เชื่อว่าความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้ อยู่ในระดับปานกลาง และผู้เรียนที่เชื่อว่าเนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้นการฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่องจำเป็น อยู่ในระดับน้อย

2. ผู้สอน

2.1 ด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้สอนมีความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่า หากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่ อยู่ในระดับมาก ในส่วนของความถนัดด้านทักษะการอ่านพบว่า ผู้สอนมีความเชื่อว่าตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมาก โดยผู้สอนมีความเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมาก

ผู้สอนมีความเชื่อว่าคนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับการอ่านภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมา ผู้สอนคิดว่าตนเองมีความถนัดในทักษะการฟัง และทักษะการพูด อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ผู้สอนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เคยเรียนมา อยู่ในระดับน้อย ในส่วนของความเชื่อเกี่ยวกับเพศและการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้สอนมีความเชื่อว่าผู้หญิงเป็นเพศที่จะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย อยู่ในระดับน้อย

2.2 ด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ผู้สอนมีความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าในที่สุดจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี อยู่ในระดับมาก

ผู้สอนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการฟัง พูดและเขียน อยู่ในระดับปานกลาง ในทางกลับกัน เชื่อว่าการอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก อยู่ในระดับปานกลาง ในอีกด้านหนึ่ง ผู้สอนมีความเชื่อว่าการฟังง่ายกว่าการอ่าน อยู่ในระดับปานกลาง

ความเชื่อเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาล้ายกับภาษาแม่ อยู่ในระดับน้อย

2.3 ด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่าผู้สอนมีความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าหากเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นจะมีทักษะการอ่าน ที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้สอนยังเชื่อว่าต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าการฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน อยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสารพบว่า ผู้สอนมีความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าการอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด เชื่อว่าการฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ อยู่ในระดับมาก ผู้สอนเชื่อว่าต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นไม่เช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ กลุ่มผู้สอนเกินกว่าร้อยละ 50 มีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก อยู่ในระดับมาก

ผู้สอนเชื่อว่าการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี อยู่ในระดับปานกลาง

อีกทั้ง เชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน อยู่ในระดับน้อย

2.5 ด้านความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้สอนมีความเชื่อด้านความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเชื่อว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด เชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้สอนเชื่อว่า หากสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน คิดเป็นร้อยละ 66.67 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.18 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้สอนเชื่อว่าคนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษา เป็นคนเก่ง อยู่ในระดับมาก

ผู้สอนเชื่อว่าความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้ อยู่ในระดับปานกลาง เชื่อว่าเนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้น การฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่องที่ยาก อยู่ในระดับน้อย

การเปรียบเทียบความเชื่อผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อแต่ละด้านของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า

1. ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่ออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบไค-สแควร์พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายชื่อพบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อเกี่ยวกับความถนัดในการฟังและการอ่านภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่ออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบไค-สแควร์พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนและผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบไค-สแควร์พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายชื่อพบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่แตกต่างกันว่า จำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้สามารถอ่านได้ดีนั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร ผู้เรียนและผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบไค-สแควร์พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายชื่อพบว่า ข้อคำถามที่ว่าท่านเห็นว่าการเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่น เมื่อคุณไม่เข้าใจคำศัพท์ และ ข้อคำถาม การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้ท่านอ่านได้ดีนั้นพบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบไค-สแควร์พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายชื่อพบว่า ข้อคำถามที่ว่า คุณคิดว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญนั้น ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากผลศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นครั้งนี้ พบประเด็นที่น่าสนใจ ดังมีรายละเอียดดังนี้

ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณารายข้อในประเด็นคำถามด้านความถนัดพบประเด็นที่น่าสนใจกล่าวคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อเกี่ยวกับความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เรียนมีความเชื่อว่า ตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลาง สามารถตีความได้ว่า ผู้เรียนไม่แน่ใจว่าตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือไม่ อีกทั้ง ผู้เรียนยังเชื่อว่า ภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน สามารถตีความได้ว่า ผู้เรียนไม่แน่ใจว่าภาษาแม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือไม่ นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับการอ่านภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมา ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เคยเรียนมา อยู่ในระดับน้อย สามารถตีความได้ว่า การอ่านภาษาญี่ปุ่นมีความยากเมื่อเทียบกับการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เคยเรียนมา

จากข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีแนวโน้มความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นไปในทิศทางลบ ในขณะที่ผู้สอนมีความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นไปในทิศทางบวก กล่าวคือผู้สอนเชื่อว่า ตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมาก อีกทั้ง ยังเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมากอีกด้วย

ประเด็นดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การฝึกฝนทักษะการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในทักษะการอ่านของตนเพิ่มมากขึ้นเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ ผู้สอนอาจจัดการเสริมการอ่านในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนพบว่า เนื้อหาที่ผู้สอนนำมาให้อ่านในช่วงเรียนส่วนใหญ่เป็นตำราสำหรับการอ่านเนื้อหาไม่ดึงดูดใจ ทำให้การอ่านเป็นเรื่องน่าเบื่อ อีกทั้ง เมื่อเป็นการเรียนในหลักสูตร การอ่านส่วนใหญ่จึงเป็นการอ่านเพื่อนำไปสอบ ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการอ่านสิ่งนั้นๆ ในระดับค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้ พิมพิศา เต่าร้าง (2558) กล่าวถึง การที่ผู้สอนเป็นผู้วางแผน และกำหนดเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนอ่านนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนขาดความรู้สึกอยากแสวงหาความรู้ ขาดแรงจูงใจในการเรียน การให้ผู้เรียนได้ค้นหาเรื่องที่ตนเองอยากอ่านด้วยตนเอง ถือเป็นโอกาสทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่ามีความสุขนั้น ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ Wigfield และ Guthrie (1997) กล่าวว่า ปริมาณการอ่านและความกว้างหรือความหลากหลายในการอ่าน (breadth of reading) มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหลายด้าน เช่น ผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ความรู้รอบตัว และการมีส่วนร่วมต่อชุมชน ในขณะที่ Stanovich และ Cunningham (1992 อ้างอิงใน Wigfield and Guthrie, 1997) พบผลการศึกษาที่คล้ายกันว่า ปริมาณการอ่านและความกว้างหรือความหลากหลายในการอ่านเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ของการอ่าน นอกจากนี้ ในส่วนของเนื้อหาที่ให้ผู้เรียนอ่านนั้น Bergin (1999 อ้างอิงใน Ainley, Hillman and Hidi, 2002) พบว่า ความสนใจในการอ่านมีผลต่อการเรียนรู้ เพราะความสนใจในการอ่านในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะทำให้บุคคลตัดสินใจที่จะเลือกอ่านและมีความเพียรในการอ่านเรื่องนั้นต่อไป นอกจากนี้ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ

ทัศนคติต่อการอ่านพบว่า ทัศนคติหรือความเชื่อที่มีต่อการอ่านส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่าน โดย Stokmans (1999) พบว่า ทัศนคติต่อการอ่านส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะทัศนคติที่เป็นความเชื่อว่าการอ่านจะทำให้ได้รับความเพลิดเพลิน

ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า การอ่านเอาความเป็นเรื่องที่ยาก และแม้ว่าภาษาแม่ (ภาษาไทย) ไม่คล้ายคลึงกับภาษาญี่ปุ่นก็ตาม แต่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนต่างก็เชื่อว่า ในที่สุดตนเองจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี

จากผลการศึกษาที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนเชื่อว่าในที่สุดตนเองจะสามารถอ่านได้ดั่งนั้น ความเชื่อนี้มีความสอดคล้องกับความเชื่อในเรื่องประสิทธิภาพในตน (self-efficacy) โดย Bandura (1977 อ้างอิงใน Wigfield and Guthrie, 1997) กล่าวว่า ความเชื่อประสิทธิภาพในตน เป็นความคาดหวังในความสามารถของตนเองในการทำงานต่างๆ กันให้ประสบความสำเร็จ และเป็นปัจจัยกำหนดที่สำคัญของการเลือกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งและความเต็มใจที่จะทุ่มเทในความพยายามและมีความเพียรในการทำสิ่งนั้น การประเมินตนเองในด้านบวกทำให้รู้สึกว่าการเรียนรู้ย่อมมีประสิทธิภาพ มีแรงจูงใจให้ทำงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ Schunk and Zimmerman (1997 อ้างอิงใน Guthrie et al., 2007) พบว่า ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับความเชื่อประสิทธิภาพในตนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของเด็ก การฝึกให้เด็กมีประสิทธิภาพและให้เด็กมีความเชื่อว่าประสิทธิภาพของตนเองมีมากขึ้นช่วยในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กให้ดีขึ้นทั้งในวิชาคณิตศาสตร์และวิชาการอ่าน

ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่สอดคล้องกันคือ ต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ และต่างเชื่อว่าการฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน ประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นความเชื่อที่เป็นไปในด้านบวกที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาในการฝึกฝนการอ่านนอกห้องเรียน ประเด็นความเชื่อดังกล่าว สะท้อนให้ผู้สอนวิชาการอ่านได้หันมาตระหนักว่าการจัดการเรียนการสอนว่าอาจไม่จำเป็นต้องฝึกอ่านอยู่ในห้องเรียนเช่นในอดีต ทั้งนี้ จากแนวการจัดการเรียนการสอนศตวรรษที่ 21 ที่เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการให้โจทย์ปัญหาจริง (Project Base Learning : PBL) และให้ผู้เรียนไปสืบค้นข้อมูลซึ่งผู้เรียนจะต้องอาศัยทักษะการอ่านในการสืบค้นข้อมูล หรือการจัดการเรียนการสอนลักษณะห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยอาจมอบโจทย์การอ่านให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเองก่อน และใช้เวลา 50 นาที ในคาบเรียนเพื่อการสรุปเนื้อหา อภิปรายโต้ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากโจทย์การอ่านที่ได้มอบหมายไปแล้ว เป็นต้น ก็เป็นแนวทางที่น่าสนใจในการนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนการอ่านแนวทางหนึ่ง ในอีกด้านหนึ่ง ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อว่าจะต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะสามารถอ่านได้ ทั้งนี้ งานวิจัยของ ซากูอันชิ (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับความวิตก

กังวลของผู้เรียนชาวไทยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลประการหนึ่งคือ ผู้เรียนไม่เข้าใจ ไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องที่อ่าน และเมื่อผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลย่อมส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อมรรัตน์ มะโนบาล และเทวีช เสวตไอยาราม (2560, หน้า 44) ที่พบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยรู้สึกว่าคุณเองใช้เวลาในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นในทุกทักษะ ผู้เรียนคิดซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับไวยากรณ์นั้นๆ เนื่องจากความแตกต่างของไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นกับภาษาไทยจึงทำให้ผู้เรียนต้องปรับระบบคิดเพื่อทำความเข้าใจและสื่อสาร

ในประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่ผูกติดอยู่กับความรู้ทางไวยากรณ์ กล่าวคือ จะต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะสามารถอ่านได้นั้น ผู้สอนควรชี้แนะให้ผู้เรียนเห็นว่า แม้ว่าผู้เรียนจะไม่เข้าใจไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่านก็ตาม ผู้เรียนก็สามารถอ่านโดยอาศัยความหมายของคำศัพท์ หรือการพิจารณาจากบริบทประกอบ นอกจากนี้ การปรากฏขึ้นของไวยากรณ์ที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ ในเรื่องที่อ่านนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าการอ่านก็เป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเพิ่มความรู้ทางไวยากรณ์ด้วยเช่นกัน

อนึ่ง เมื่อพิจารณาความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นรายชื่อ พบประเด็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่แตกต่างกันว่า จำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้สามารถอ่านได้ดีนั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เรียนเชื่อว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ผู้เรียนไม่แน่ใจว่าการเข้าใจวัฒนธรรมจะทำให้สามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี ในขณะที่ผู้สอนมีความเชื่อในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก กล่าวคือผู้สอนเชื่อว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะส่งเสริมให้สามารถอ่านได้เข้าใจ ทั้งนี้ Brown (1980) มีความเห็นว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างมากจนยากที่จะแยกภาษาออกจากวัฒนธรรมได้ ภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรมและเป็นตัวสื่อให้ผู้คนได้เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Seelye (1993) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเพียงอย่างเดียวแต่ขาดซึ่งความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่เรียนนั้นจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษานั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากประเด็นนี้ ผู้สอนจึงควรชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าภาษาและวัฒนธรรมไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ความเข้าใจทางวัฒนธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดของผู้ส่งสาร อีกทั้ง ในการฝึกการอ่านผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนสังเกตวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่สะท้อนผ่านเนื้อเรื่องที่อ่าน รวมถึงชี้ให้เห็นความแตกต่างของวัฒนธรรมญี่ปุ่นและไทยจากเนื้อหาที่อ่านด้วย

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่ผู้เรียนประสบในการอ่านภาษาญี่ปุ่นคืออ่านคันจิไม่ออกและไม่เข้าใจไวยากรณ์ ผู้เรียนรู้สึกสนุกเมื่ออ่านเอกสารหรือตำราแล้วผู้สอนเล่าเสริมเรื่องราวเกี่ยวกับคนญี่ปุ่น การใช้ชีวิตในญี่ปุ่น หรือความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างไทยกับญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน

ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสารของผู้เรียนและผู้สอน ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่สอดคล้องกันว่า การอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย การฝึกฝนเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งทั้งผู้เรียนและผู้สอนต่างก็มีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มาก

จากข้างต้น ผู้เรียนและผู้สอนเกิดความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มาก ทั้งนี้ ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาเป็นตัวแปรด้านจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ความวิตกกังวลทำให้ผู้เรียนภาษาขาดความมั่นใจ และมองไม่เห็นคุณค่าในตัวเองซึ่งเป็นผลทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดน้อยลง (Gardner, 1991 อ้างอิงใน ปัทมกร กิจทวี และคณะ, 2555) นอกจากนี้ จากแนวคิดที่เรียกว่า Monitor model ของ Krashen (1982 อ้างอิงใน อมรรัตน์ มะโนบาล และเทวีช เสวตไอยาราม, 2560, หน้า 35) ได้อธิบายถึง “สมมติฐานตัวปิดกั้นการเรียนรู้” (The affective filter hypothesis) กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอารมณ์ (ความรู้สึกกลัว ประหม่า เบื่อหน่าย และความรู้สึกในลักษณะต่อต้านต่อการเรียนรู้ภาษา) กับการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยระดับหรือความเข้มข้นของตัวปิดกั้น (Filter) ซึ่งเกิดจากปัจจัยด้านอารมณ์เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition Device) ทั้งนี้ จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ความวิตกกังวลมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการคิดและกระบวนการจดจำ ทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการเรียนรู้และถูกดึงความสนใจด้วยสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ เมื่อบุคคลมีระดับความวิตกกังวลมากและน้อยแตกต่างกันจะทำให้โครงสร้างของกระบวนการจดจำมีความแตกต่างกันไปด้วยซึ่งส่งผลต่อการจดจำข้อมูลในระยะยาวของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน (Eysenck, 1990 อ้างอิงใน อมรรัตน์ มะโนบาล และเทวีช เสวตไอยาราม, 2560, หน้า 35-36) อีกทั้ง ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากหรือน้อย และสามารถเรียนรู้ได้หรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับระดับหรือความเข้มข้นของตัวปิดกั้น เช่น หากผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษา จะทำให้ระดับและความเข้มข้นของตัวปิดกั้นการเรียนรู้ด้านอารมณ์สูงขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการนำเข้าสู่ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ลดลง (Gass and Selinker, 2001 อ้างอิงใน อมรรัตน์ มะโนบาล และเทวีชเสวตไอยาราม, 2560, หน้า 36)

นอกจากผู้เรียนและผู้สอนจะเกิดความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มากแล้ว จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนยังรู้สึกกดดันเมื่อถูกผู้สอนเรียกถามในชั่วโมงเรียนด้วย

ประเด็นความวิตกกังวลนี้ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเนื่องมาจากผู้เรียนขาดการฝึกฝนการอ่านจึงส่งผลให้ไม่มีความมั่นใจและเกิดความกังวลเมื่อต้องอ่านต่อหน้าคนหมู่มาก ซึ่งแม้แต่ผู้ตัวสอนเองก็ยังมีวิตกกังวลด้วยเหตุนี้ ผู้สอนอาจใช้กลยุทธ์ในการฝึกโดยให้ผู้เรียนเริ่มอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังในลักษณะอ่านแบบเป็นกลุ่มก่อน ซึ่งการอ่านร่วมกันกับเพื่อน (Peer reading) นี้ นอกจากจะไม่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลต่อตัวผู้เรียนแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน กระตือรือร้นมากขึ้น มีการรับฟังความคิดเห็นและมุมมองที่ต่างกัน ทำให้เข้าใจความคิดของตนมากขึ้นอีกด้วย (สัทธ, 2005) และเมื่อผู้เรียนสามารถอ่านให้เพื่อนในกลุ่มฟังได้แล้ว ผู้เรียนย่อมเกิดความคุ้นชินในการอ่านต่อหน้าคนหมู่มากและทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจหลังจากนั้นจึงจะให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มากเป็นรายบุคคลต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัย

เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยไม่ให้ผู้เรียนเกิดความกังวลเลยนั้นอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่กระตือรือร้นในการเรียนก็เป็นได้ นอกจากที่กล่าวไปแล้ว ผู้เรียนและผู้สอนยังมีความเชื่อว่าการอ่านต้องอาศัยการฝึกฝน แต่การฝึกฝนดังกล่าวไม่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นแต่เฉพาะในห้องเรียน อีกทั้งยังสามารถทำได้ด้วยตนเอง (ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น) ประเด็นความเชื่อดังกล่าวของผู้เรียนนี้สะท้อนให้ผู้สอนวิชาการอ่านมองย้อนกลับมาที่การจัดการเรียนการสอนว่าอาจไม่จำเป็นต้องฝึกอ่านอยู่ในห้องเรียนเช่นในอดีต ทั้งนี้ จากแนวการจัดการเรียนการสอนศตวรรษที่ 21 ที่เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการให้โจทย์ปัญหาจริง (Project Base Learning : PBL) และให้ผู้เรียนไปสืบค้นข้อมูลซึ่งผู้เรียนจะต้องอาศัยทักษะการอ่านในการสืบค้นข้อมูล หรือการจัดการเรียนการสอนลักษณะห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยอาจมอบโจทย์การอ่านให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเองก่อนและใช้เวลา 50 นาที ในคาบเรียนเพื่อการสรุปเนื้อหา อภิปรายโต้ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากโจทย์การอ่านที่ได้มอบหมายไปแล้ว เป็นต้น ก็เป็นแนวทางที่น่าสนใจในการนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนการอ่านแนวทางหนึ่ง

จากการสัมภาษณ์ผู้สอนพบว่า ผู้สอนมีการแนะนำเอกสารตำราอ่านนอกเวลาให้แก่ผู้เรียน เช่น วรรณกรรมเด็ก เว็บไซต์เกี่ยวกับการอ่าน เป็นต้น และได้มีการตกลงร่วมกับผู้เรียนว่าให้ผู้เรียนใช้เวลาในช่วงชั่วโมงเรียนในการอ่านเอกสารตำราอ่านนอกเวลา แต่เนื่องจากแผนการสอนรายวิชาการอ่านที่กำหนดเนื้อหาในการสอนไว้ ประกอบกับเนื้อหาที่ต้องสอนในช่วงชั่วโมงเรียนมีค่อนข้างมาก ผู้สอนต้องอธิบายคำศัพท์ ไวยากรณ์ ในรายวิชาการอ่านในระยะเวลาที่จำกัด จึงทำให้ไม่สามารถติดตามการอ่านนอกเวลาของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง ผู้เรียนก็มีภาระในการเรียนรายวิชาอื่นๆ จำนวนมาก ทำให้การอ่านนอกเวลาไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนหยุดอ่านกลางคัน นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้เรียน ผู้เรียนเห็นว่าถ้าตนเองมีวินัยจะสามารถฝึกฝนการอ่านได้ด้วยตนเอง ในส่วนของการอ่านในช่วงชั่วโมงเรียนนั้นผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนสอนเทคนิคและกลยุทธ์ในการอ่าน เช่น กรณีที่พบคันจิที่อ่านไม่ออก ไม่เข้าใจความหมาย คันจิ ไม่เข้าใจไวยากรณ์ การเดาอย่างมีหลักการเวลาที่อ่านแล้วไม่เข้าใจ รวมถึงกลยุทธ์ในการทำข้อสอบการอ่านในเวลาจำกัดด้วย

ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนพบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกล่าวคือ ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีแนวโน้มความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นสอดคล้องไปในด้านบวก โดยผู้เรียนและผู้สอนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นสามารถทำให้ตนเองได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ รวมถึงยังคงเห็นความสำคัญของการอ่านแม้ว่าในปัจจุบันจะมีโปรแกรมแปลภาษาเกิดขึ้นก็ตาม อีกทั้ง ในเรื่องของการหางานผู้เรียนและผู้สอนเชื่อว่าการมีทักษะการอ่านที่ดียังส่งผลให้มีโอกาสที่จะได้งานทำด้วย

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนเกี่ยวกับการให้ความสำคัญของการอ่านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกล่าวคือ ผู้สอนเชื่อว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในระดับมากที่สุด ในขณะที่ผู้เรียนเชื่อว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในระดับมาก ประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งว่า เพราะเหตุใดผู้เรียนและผู้สอนจึงเห็นความสำคัญ

ของทักษะการอ่านแตกต่างกัน เพราะความเชื่อที่แตกต่างกันนี้ย่อมสะท้อนถึงแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาการอ่านของผู้เรียน รวมถึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาการอ่านด้วย ประเด็นดังกล่าวนี้เป็นประเด็นที่ผู้เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาญี่ปุ่นควรศึกษาต่อไป

จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนทราบว่า การอ่านเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ทำให้ตนเองได้รับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ใหม่ๆ การอ่านเว็บไซต์ทำให้ได้ความบันเทิง แต่การเรียนการอ่านในห้องเรียนเป็นการอ่านที่เหมือนถูกบังคับให้อ่านเรื่องราวต่างๆ แม้เรื่องที่คุณสอนให้อ่านจะเป็นเนื้อหาเชิงวรรณกรรมหรือนิทาน แต่ก็ไม่ได้รู้สึกสนุกสนาน บ่อยครั้งถูกผู้สอนเรียกถามในชั่วโมงเรียนทำให้ตนเองรู้สึกกดดัน

นอกจากนี้ เมื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนเรียงลำดับความสำคัญของทักษะทั้งสี่ที่ทักษะพบว่า ผู้เรียนกว่าร้อยละ 70 และผู้สอนกว่าร้อยละ 50 ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านเป็นอันดับ 3 รองจากทักษะอื่น ทั้งนี้ ศิริพร สุธรรมตะชะ (2541, หน้า 2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้มากที่สุดจากทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน ทั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ไม่ค่อยได้รับการส่งเสริมมากนัก กล่าวคือไม่มีเวทีส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถในการอ่านออกไปสู่สายตาผู้อื่นนอกเหนือจากในห้องเรียน การจัดเวทีให้ผู้เรียนได้แข่งขันแสดงความสามารถทางการอ่านก็น่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอนการอ่าน

นอกจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านในชั่วโมงเรียนแล้ว ผู้สอนควรจัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมการอ่านนอกห้องเรียน รวมถึงการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเนื้อหาที่ตนเองอยากอ่าน จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านมากขึ้น รวมถึงเพิ่มแรงจูงใจในการอ่าน ลดความวิตกกังวลที่มีต่อการอ่านของผู้เรียน ยังจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

งานวิจัยนี้ศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น ควรมีการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อทักษะภาษาญี่ปุ่นอื่นๆ ทั้งการพูด การฟัง และการเขียน รวมถึงความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อไวยากรณ์ด้วย นอกจากนี้ การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้สอนชาวไทยและผู้สอนชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้ที่ต้องทำงานร่วมกันนั้นว่า มีความเชื่อเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน หรือบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและผู้สอนว่าเหมือนกันหรือมีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไรก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจที่ควรมีการศึกษาต่อไปด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมลทิพย์ พลบุตร. (2551). ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 5, (2), 25-40.
- การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2559, จาก http://arit.mcro.ac.th/images/KM/2557/57KM_1innovation.pdf
- คมขำ ศิลปะชัย (2538). ทศนคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครราชสีมา. *นครราชสีมา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.*
- คะโนะเมะ และ คะนะโกะ โยชิมิเนะ (2015). ความเชื่อต่อครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่น : ผลสำรวจจากแบบสอบถามของผู้เรียนและบริษัทย่อยของญี่ปุ่น. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา* ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 (April-September)
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ: หลักการทักษะและการปฏิบัติการ. *วารสารวิชาการ*. (กรกฎาคม) : 52-70.
- พรพิรุณ หุ่นรอด. (2559). พฤติกรรมการอ่าน ความพึงพอใจของผู้อ่านนิยายรักโรแมนติคจีนย้อนยุค. *การค้นคว้าอิสระ หลักสูตรวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.*
- พิมพ์พิศา เต่าร้าง. (2558). ผลของการเรียนแบบนำตนเองที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.*
- พัสวี ดินตบุตร. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ความวิตกกังวล และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.*
- ภัณฑิรา กฤษวัฒนากรณ์. (2557). การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อคัมจิ. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.*
- เมธี ลีวโรจน์สกุล. (2547). *Come on! เก่งอังกฤษด้วยจิตใต้สำนึก*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น,
- ยุพกา พุกขิมา. (2555). ความเชื่อ และกลยุทธ์การเรียนรู้การออกเสียงของนิสิตเอกภาษาญี่ปุ่นชาวไทย. *เอกสารหลังการประชุมระดับชาติ เครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย ครั้งที่ 5*. หน้า 83-100.
- รัตน์ชรีพร กุมมาละ (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRO ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.*

- สมชาย ไชยเขตตัญญู. (2551). ความเชื่อและกลยุทธ์ในการเรียนคัมภีร์ของผู้เรียนชาวไทย. สารนิพนธ์
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุพรรณษา พิณศรี. (2554). การศึกษาความเชื่อของนักศึกษา อาจารย์ และคนทำงานที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นที่มี
ต่อไกอโรโระ (คำยืมในภาษาญี่ปุ่น). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุพรพันธ์ จิตบรรเทา. (2552). การศึกษาความเชื่อ (belief) ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายชาวไทย กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร.
เจแปนฟาวน์เดชั่น, 7, 21-30.
- สุวรรณณี สินทรัพย์. (2545). การสร้างสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเน้นเนื้อหา CBI สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโพธารามเสนา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริพร สุธรรมเดชะ. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์
และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- อมรรัตน์ มะโนบาล และ เตวิช เสวตไอยาราม (2560). การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น
ของผู้เรียนระดับต้นที่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน. วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา. ปีที่ 7 (ฉบับ
ที่ 1), หน้า 33-50.
- อภิสิทธิ์ ธรรมทวีฤกษ์ และคณะ (2547). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยหลักสูตรในชุดโครงการวิจัย
สถาบันเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาลีญา รัตนวิระกุล. (พฤษภาคม 2009). การสำรวจความเชื่อ (belief) ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน
ภาษาญี่ปุ่นที่เป็นพนักงานบริษัทชาวไทย. การนำเสนอผลงานวิชาการด้านภาษาศาสตร์
ภาษาญี่ปุ่นและการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นครั้งที่ 2, กรุงเทพมหานคร.

ภาษาอังกฤษ

- Ainley, M., Hidi, S. and Berndorff, D. (2002). Interest, learning, and the psychological
processes that mediate their relationship. *Journal of Educational Psychology*,
94(3), 545-561.
- Allen, Q.L. (2002). Teachers' Pedagogical Beliefs and the Standards for Foreign
Language Learning. *Foreign Language Annals*, 35-5, 518-527.
- Benson, P. and Lor, W. (1999). Conception of language and language learning. *System*,
27-4, 459 - 471.

- Brown, H. Douglas. (1980). *Principles of Language and Teaching*. Englewood Cliffs : Practice , 1980.
- Cotterall, Sara. (1995). Readiness for Autonomy: Investigating Learner Beliefs. *System*, 23(2), 195-205.
- Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Guthrie, J. T., Hoa, L. W., Wigfield, A., Tonks, S. M., Humenick, N. M., & Littles, E. (2007). Reading motivation and reading comprehension growth in the later elementary years. *Contemporary Educational Psychology*, 32, 282–313.
- Harrington, S. and Hertel, T. (2000). Foreign language methods students' beliefs about language learning and teaching. *Texas paper in foreign language education*, 5, 53-68.
- Horwitz, E.K. (1985). Using student beliefs about language learning and teaching in the foreign language methods course. *Foreign Language Annals*, 18(4), 333-340.
- Horwitz, E. K. (1987). Surveying student beliefs about language learning. In A. Wenden & R. Rubin (Eds.), *Learner strategies in language learning*. (pp. 119–129). London: Prentice Hall International.
- Horwitz, E. K. (1988). The beliefs about language learning of beginning university foreign language students. *Modern Language Journal*, 72(3), 283- 294.
- Kern, R.G. (1995). Student's and Teachers' beliefs about Language Learning, *Foreign Language Annals*, 28, No.1, 71-92.
- Kreishan, R.A. and Saidat, A.M. (2011). The effect of the religious and culture schemata on Jordanian students' comprehension of English texts. *International Journal of Academic Research*, 3(4), 339-347.
- Richards, J.C. and Lockhart, C. (1996). *Reflective teaching in second language classrooms*. Cambridge: Cambridge University press.
- Sakui, K. (1997). Belief in Learning and their Methodological issues. *English Review*, 12, 145–162.
- Seelye, N. (1993), *Teaching Culture : Strategies for Intercultural Communication*. 3rd ed. Lincoln Wood, IL : National Textbook
- Shavelson, J. R. and Stern, P. (1981). Research on teachers' pedagogical thoughts, judgments, decisions and behavior. *Review of Education Research*, 51, 455-498.

- Wenden, A. (1987). How to be successful Language Learner: Insights and Prescriptions from L2 Learners. *Learner Strategies in Language Learning* ed. By Anita Wenden & Joan Rubin, London: Prentice International, 103-118.
- Wenden, A. L. (1999). Commentary An introduction to Metacognitive Knowledge and Beliefs in Language Learning: beyond the basics. *System*, 27, 435 – 441.
- Wigfield, A. and Guthrie, T. J. (1997). Relation of Children's Motivation for Reading to the Amount and Breadth of their Reading. *Journal of Educational Psychology*, 89(3), 420-439.
- Williams, E. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London: Mammalian Publishing.
- Yang, N.-D. (1999). The relationship between EFL learners' belief and learning strategy use. *System*, 27, 515-535.

ภาษาญี่ปุ่น

- 石橋玲子(2009)「日本語学習者の作文産出に対するビリーフとストラテジーの特性-タイの大学生の場合-」『国際交流基金バンコク日本文化センター日本語教育紀要』6号 国際交流基金
- 岡崎智己(2003)「タイにおける日本語母語話者教師と非母語話者の BELIEFS 比較」『日本語教育方法研究会誌』第10巻1号、日本語教育方法研究会、28-29
- 片桐準二(2005)「フィリピンにおける日本語学習者の言語学習の Beliefs—フィリピン大学日本語受講生調査から—」『国際交流基金日本語教育紀要』1、85-110
- 久保田 春子(2006)「ノンネイティブ日本語教師のビリーフ」『日本語教育』130号
- 呉禧受(2006)「韓国における日本語教師のビリーフの特徴:日本人教師と韓国人教師のビリーフの比較を通して」『名古屋大学言語文化研究会ことばの科学』v. 19、2006、5-22
- 呉禧受(2007)「日本語学習におけるビリーフと学習ストラテジーの関係-日本語を専門とする韓国人大学生を対象に-」『名古屋大学言語文化研究会』20号
- 齋藤ひろみ(1996)「日本語学習と教師のビリーフス-自立的学習に関わる ビリーフスの調査を通して-」『言語文化と日本語教育』12号
- サグアンシー・タンヤーラット(2016)「外国語としての日本語における読解不安・外国語学習不安・読解力との関係—タイ人大学生を対象に—」『神田外語大学大学院紀要 言語科学研究』第22号【研究論文】45-64
- ジャク C. リチャード・チャールス ロックハート・新里真男(翻訳)(2000)『英語教育のアクション・リサーチ』研究社

- 館岡 洋子 (2005) 『ひとりで読むことからピア・リーディングへ日本語学習者の読解過程と対話的協働学習』 東海大学
- 館岡 洋子 (2006) 『ひとりで読むことからピア・リーディングへ日本語学習者の読解過程と対話的協働学習』 東海大学
- ツィガルニツカヤ・レナ (2007) 「日本語オノマトペに対するビリーフ: 日本語教師と学習者の比較」 『筑波応用言語学研究』 14号開拓
- 平畑奈美 (2005) 「初級実践研究における学習者・実習生のビリーフ変化と学び」 『日本語教育実践研究』 3号
- 若井誠二・山澤和宏 (2004) 「ハンガリー人日本語学習者ビリーフス」 『日本語国際センター紀要』 14、123-140
- Aungtrakul A. (2008) 「外国語教師の役割に関するタイ人日本語学習者のビリーフ—大学における日本語主専攻を対象として—」 Bangkok: Thammasat University、92-96
- JASET・SLA研究会 (編) (2005) 『文献からみる第二言語習得研究』 開拓社

แบบสอบถามสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย

เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย
ที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น”

โดย นางสาวอัจฉรา อึ้งตระกูล

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

E - Mail : atcharaa@nu.ac.th

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ : 098-9429554

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการ
อ่านภาษาญี่ปุ่น ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่
อาจนำไปสู่การเปิดเผยถึงตัวท่านจะได้รับการปกปิด ทั้งนี้แบบสอบถามนี้จะถูกจัดเก็บไว้ 1 ปี และ
จะถูกทำลายภายใน 1 ปี หลังจากงานวิจัยเสร็จสิ้น

3. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่าน

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมี
ต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง หรือ เติมคำลงใน _____
หรือ เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลขลงใน

1) เพศ

ชาย หญิง

2) ท่านเคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อนที่จะเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยหรือไม่

ไม่เคย

เคย เคยเรียนที่ โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนชั่วโมงเรียน _____ ชั่วโมง

สถาบันสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวนชั่วโมงเรียน _____ ชั่วโมง

อื่นๆ โปรดระบุ _____ จำนวนชั่วโมงเรียน _____ ชั่วโมง

3) ชั้นปีที่ท่านกำลังศึกษาอยู่

ชั้นปี 3 ชั้นปี 4

4) เกรดเฉลี่ยของท่านขณะนี้

น้อยกว่า 2.00 2.01 - 2.50 2.51 - 3.00

3.01 - 3.50 3.51 - 4.00

5) ท่านเคยเรียนรายวิชาการอ่านหรือรายวิชาที่มุ่งเน้นด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือไม่

เคย ไม่เคย

6) ระยะเวลาที่ท่านอ่านภาษาญี่ปุ่นโดยเฉลี่ย

น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ต่อวัน 1-2 ชั่วโมง ต่อวัน

3-4 ชั่วโมง ต่อวัน มากกว่า 4 ชั่วโมง ต่อวัน

7) ท่านเคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นหรือไม่

ไม่เคย

เคย ระดับที่เคยสอบ N5 N4 N3 N2 N1 (เลือกได้มากกว่า 1 ระดับ)

ระดับที่สอบผ่าน N5 N4 N3 N2 N1 (เลือกได้มากกว่า 1 ระดับ)

8) ลักษณะเอกสารภาษาญี่ปุ่นที่ท่านอ่าน

☐ ตำราเรียน	☐ หนังสือพิมพ์
☐ บทความทางวิชาการ	☐ นิตยสารบันเทิง
☐ หนังสือการ์ตูน	☐ เว็บไซต์
☐ อื่นๆ โปรดระบุ _____	

9) โปรดเรียงลำดับทักษะทางภาษาญี่ปุ่นต่อไปนี้ที่ท่านเห็นว่า ยากที่สุด ไป ง่ายที่สุด ตามความคิดเห็นของท่าน โดยให้ 1 หมายถึง ยากที่สุด และ 4 หมายถึง ง่าย

- ฟัง พูด อ่าน เขียน

10) โปรดเรียงลำดับทักษะทางภาษาญี่ปุ่นต่อไปนี้ที่ท่านเห็นว่า สำคัญมากที่สุด ไป สำคัญน้อย ตามความคิดเห็นของท่าน โดยให้ 1 หมายถึง สำคัญมากที่สุด และ 4 หมายถึง สำคัญน้อย

- ฟัง พูด อ่าน เขียน

ตอนที่ 2 ความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความเชื่อของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง เชื่อมากที่สุด (เชื่อมากกว่า 75) 4 หมายถึง เชื่อค่อนข้างมาก
3 หมายถึง ไม่แน่ใจ (50-50) 2 หมายถึง เชื่อน้อย และ
1 หมายถึง ไม่เชื่อเลย

การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายของสารจากตัวอักษรที่เขียนโดยภาษาญี่ปุ่น การอ่านเกิดจากความสามารถในการแปลตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นเสียงหรือความหมายได้ โดยมีจุดมุ่งหมายของการอ่านคือ ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ความหมายของเรื่องราวที่อ่านได้

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ	ระดับความเชื่อ				
		5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
1	หากเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าที่เริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่					
2	คนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ					
3	การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆที่ท่านเคยเรียนมา					
4	ท่านมีความถนัดในการฟังภาษาญี่ปุ่น					
5	ท่านมีความถนัดในการพูดภาษาญี่ปุ่น					
6	ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น					
7	ท่านมีความถนัดในการเขียนภาษาญี่ปุ่น					
8	ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นท่านเชื่อว่าผู้หญิงจะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าผู้ชาย					
9	ท่านเชื่อว่าภาษาแม่ของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น					
ความเชื่อด้านความยากที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
10	การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าฟังพูดเขียน					
11	การเขียนง่ายกว่าการอ่าน					
12	การอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก					
13	ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษคล้ายกับภาษาแม่					
14	ท่านเชื่อว่า ในที่สุดท่านจะสามารถ อ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี					
ความเชื่อด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
15	ท่านเชื่อว่าท่านจำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้อ่านได้ดี					
16	ถ้าเรียนภาษาญี่ปุ่นในต่างประเทศจะอ่านเก่งกว่าเรียนในประเทศ					
17	คุณต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ดีจึงจะอ่านได้					
18	การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง					

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ	ระดับความเชื่อ				
		5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านและการสื่อสาร						
19	ท่านเห็นว่าการเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่น เมื่อคุณไม่เข้าใจคำศัพท์					
20	อ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ					
21	คุณมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก					
22	คุณต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นการอ่านระดับต่อไปจะยาก					
23	การอ่านต้องฝึกในชั้นเรียน					
24	อ่านอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้อ่านได้ดี					
ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
25	ถ้าคุณสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน					
26	คุณคิดว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ					
27	ความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้					
28	ปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปลภาษาการฝึกอ่านจึงไม่สำคัญ					
29	คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง					
30	การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็น ประโยชน์ต่อตัวท่าน					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียน
เกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามสำหรับผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย

เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น”

โดย นางสาวอัจฉรา อังตระกูล

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

E - Mail : atcharaa@nu.ac.th

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ : 098-9429554

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่อาจนำไปสู่การเปิดเผยถึงตัวท่านจะได้รับการปกปิด ทั้งนี้แบบสอบถามนี้จะถูกจัดเก็บไว้ 1 ปี และจะถูกทำลายภายใน 1 ปี หลังจากงานวิจัยเสร็จสิ้น

3. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่าน

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย✓ ลงในช่อง หรือ เติมคำลงใน _____
หรือ เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลขลงใน

1) เพศ

ชาย

หญิง

2) อายุ

21-30 ปี

31-40 ปี

41-50 ปี

มากกว่า 50 ปี

3) ระดับการศึกษาสูงสุด

ปริญญาตรี

โปรดระบุ

สาขา _____

ปริญญาโท

โปรดระบุ

สาขา _____

ปริญญาเอก

โปรดระบุ

สาขา _____

4) ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

รองศาสตราจารย์

5) ประสบการณ์ในการสอนภาษาญี่ปุ่น

น้อยกว่า 1 ปี

1-5 ปี

6-10 ปี

มากกว่า 10 ปี

6) ท่านเคยสอนรายวิชาการอ่านหรือรายวิชาที่มุ่งเน้นด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือไม่

เคย

ไม่เคย

7) ระยะเวลาที่ท่านอ่านภาษาญี่ปุ่นโดยเฉลี่ย

น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ต่อวัน

1-2 ชั่วโมง ต่อวัน

3-4 ชั่วโมง ต่อวัน

มากกว่า 4 ชั่วโมง ต่อวัน

8) ลักษณะเอกสารภาษาญี่ปุ่นที่ท่านอ่าน

☐ ตำราเรียน	☐ หนังสือพิมพ์
☐ บทความทางวิชาการ	☐ นิตยสารบันเทิง
☐ หนังสือการ์ตูน	☐ เว็บไซต์
☐ อื่นๆ โปรดระบุ _____	

9) โปรดเรียงลำดับทักษะทางภาษาญี่ปุ่นต่อไปนี้ที่ท่านเห็นว่า ยากที่สุด ไป ง่ายที่สุด ตามความคิดเห็นของท่าน

โดยให้ 1 หมายถึง ยากที่สุด และ 4 หมายถึง ง่าย

☐ ฟัง	☐ พูด	☐ อ่าน	☐ เขียน

10) โปรดเรียงลำดับทักษะทางภาษาญี่ปุ่นต่อไปนี้ที่ท่านเห็นว่า สำคัญมากที่สุด ไป สำคัญน้อย ตามความคิดเห็นของท่านโดยให้ 1 หมายถึง สำคัญมากที่สุด และ 4 หมายถึง สำคัญน้อย

☐ ฟัง	☐ พูด	☐ อ่าน	☐ เขียน

ตอนที่ 2 ความเชื่อของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความเชื่อของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง เชื่อมากที่สุด (เชื่อมากกว่า 75) 4 หมายถึง เชื่อค่อนข้างมาก
3 หมายถึง ไม่แน่ใจ (50 50) 2 หมายถึง เชื่อน้อย และ
1 หมายถึง ไม่เชื่อเลย

การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายของสารจากตัวอักษรที่เขียนโดยภาษาญี่ปุ่น การอ่านเกิด
จากความสามารถในการแปลตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นเสียงหรือความหมายได้ โดยมีจุดมุ่งหมายของการ
อ่านคือ ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ความหมายของเรื่องราวที่อ่านได้

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ	ระดับความเชื่อ				
		5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
1	หากเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าที่เริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่					
2	คนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ					
3	การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ท่านเคยเรียนมา					
4	ท่านมีความถนัดในการฟังภาษาญี่ปุ่น					
5	ท่านมีความถนัดในการพูดภาษาญี่ปุ่น					
6	ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น					
7	ท่านมีความถนัดในการเขียนภาษาญี่ปุ่น					
8	ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นท่านเชื่อว่าผู้หญิงจะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าผู้ชาย					
9	ท่านเชื่อว่าภาษาแม่ของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น					
ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
10	การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าฟังพูดเขียน					
11	การเขียนง่ายกว่าการอ่าน					
12	การอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก					
13	ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาค้ำกับภาษาแม่					
14	ท่านเชื่อว่า ในที่สุดท่านจะสามารถ อ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี					
ความเชื่อด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
15	ท่านเชื่อว่าท่านจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้อ่านได้ดี					
16	ถ้าเรียนภาษาญี่ปุ่นในต่างประเทศจะอ่านเก่งกว่าเรียนในประเทศ					
17	คุณต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ดีจึงจะอ่านได้					
18	การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง					

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ	ระดับความเชื่อ				
		5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านและการสื่อสาร						
19	ท่านเห็นว่าการเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อคุณไม่เข้าใจคำศัพท์					
20	อ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ผิกลฝน เป็นสิ่งสำคัญ					
21	คุณมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก					
22	คุณต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นการอ่านระดับต่อไปจะยาก					
23	การอ่านต้องฝึกในชั้นเรียน					
24	อ่านอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้อ่านได้ดี					
ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
25	ถ้าคุณสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน					
26	คุณคิดว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ					
27	ความ सरทในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้					
28	ปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปลภาษาการฝึกอ่านจึงไม่สำคัญ					
29	คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง					
30	การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure Interview)

เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น”

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

อาจารย์ ประสบการณ์ในการสอนรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น เคย
 ไม่เคย

กลุ่มนิสิตนักศึกษา ประสบการณ์ในการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น เคย
 ไม่เคย

วันที่สัมภาษณ์ _____

ตอนที่ 2 ความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

แนวทางการสัมภาษณ์

1) สำหรับตัวท่านทักษะด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อเทียบกับทักษะด้านอื่นๆ ถือว่ายากหรือง่าย
 ง่าย เพราะเหตุใด ถ้ายาก เพราะเหตุใด

2) ท่านคิดว่าความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของท่านเมื่อเทียบกับทักษะอื่นอยู่ในระดับที่สูงหรือต่ำ
 หรือเท่ากับทักษะด้านอื่น เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น

3) ท่านคิดว่าลักษณะเฉพาะของภาษาญี่ปุ่นลักษณะใดที่ท่านเห็นว่าเอื้อต่อทักษะการอ่านทำความเข้าใจได้ และลักษณะเฉพาะลักษณะใดที่ท่านเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการอ่านทำความเข้าใจ

4) กรณีผู้สอนถามทั้ง 2 ข้อ กรณีผู้เรียนถามเฉพาะข้อ 4.1

4.1 ท่านคิดว่าในการพัฒนาทักษะการอ่านของตัวท่านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นถือเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ อย่างไร และท่านมีกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอย่างไรบ้าง

4.2 ท่านคิดว่าในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นถือเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ อย่างไร และท่านได้มีการสอนกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นให้แก่ผู้เรียนหรือไม่ อย่างไรบ้าง

5) ท่านเห็นว่าทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นมีความจำเป็นต่อท่านมากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับทักษะอื่น และหากจำเป็นท่านคิดว่าจำเป็นอย่างไร

6) ท่านเห็นว่ารายวิชาการอ่านมีความสำคัญอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับรายวิชาทักษะอื่น และท่านมีความคาดหวังต่อรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือไม่ อย่างไรบ้าง
